

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/68/EK

(2005. gada 16. novembris)

par pārprodošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽³⁾, Padomes Direktīvā 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁴⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽⁵⁾ ir izklāstīti noteikumi tiešās apdrošināšanas darbību uzsākšanai un veikšanai Kopienā.

(2) Šīs direktīvas paredz tiesisko regulējumu apdrošināšanas uzņēmumu darbībai iekšējā tirgū gan atbilstoši tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, lai apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā, atvieglotu saistību izpildi Kopienā un dotu iespēju apdrošinājumaņēmējiem izmantot ne tikai savas valsts apdrošinātāju pakalpojumus, bet arī to apdrošinātāju pakalpojumus, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs.

(3) Šajās direktīvās noteikto režīmu piemēro tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem attiecībā uz visiem to darījumiem gan tiešajā apdrošināšanā, gan pārprodošināšanā ar risku pārņemšanu; savukārt pārprodošināšanas darījumiem, ko veic specializēti pārprodošināšanas uzņēmumi, šis režīms netiek piemērots un uz tiem neattiecas arī citi Kopienas tiesību aktu noteikumi.

(4) Pārprodošināšana ir nozīmīgs finanšu darbības veids, jo tā veicina plašāku risku sadali visā pasaulē, tādējādi ļaujot tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem paaugstināt saistību kapacitāti, piedāvāt labāku apdrošināšanas segumu un arī samazināt savas kapitāla izmaksas; turklāt pārprodošināšanai ir nozīmīga loma finansiālās stabilitātes nodrošināšanā, jo tā ir būtisks elements tiešās apdrošināšanas tirgu finansiālās precizitātes un stabilitātes nodrošināšanā, kas ietekmē arī finanšu sistēmu kopumā kā nozīmīgs finanšu starpnieks un institucionālais ieguldītājs.

(5) Ar Padomes Direktīvu 64/225/EEK (1964. gada 25. februāris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārprodošināšanas un retrocesijas jomā ⁽⁶⁾ tika atcelti tie ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai, kas saistīti ar pārprodošināšanas pakalpojumu sniedzēja valstisko piederību vai atrašanās vietu. Tā tomēr neatcēla ierobežojumus, ko rada atšķirības valstu tiesību aktos par

⁽¹⁾ OV C 120, 20.5.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 7. jūnija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 17. oktobra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

⁽⁵⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

⁽⁶⁾ OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

komerciāla seguma iegūšana nav iespējama; šajā sakarā "pienācīga komerciāla seguma" trūkums galvenokārt nozīmē tirgus nespēju, ko raksturo piemērota līmeņa apdrošināšanas piedāvājumu nepārprotams trūkums, turklāt prēmiju pārmērīgums vēl neliecina par šī komerciālā seguma nepietiekamību. Šīs direktīvas 1. panta 2. punkta d) apakšpunkts attiecas arī uz vienošanos starp apdrošināšanas uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 73/239/EEK vai Direktīva 2002/83/EK un kuru mērķis ir apvienot finansiālās prasības, kuras izraisa lieli riski, piemēram, terorisms.

- (14) Pārprošāšanas uzņēmuma darbības mērķiem jāattiecas tikai uz pārprošāšanas darījumiem un saistītām operācijām. Šis noteikums ļauj pārprošāšanas uzņēmumam veikt tādas darbības kā statistikas vai aktuāru konsultācijas, riska analīzi vai pētījumus savu klientu uzdevumā. Tas var ietvert arī kontrolāciju sabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu sektora darbībām 2. panta 8. punkta nozīmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos⁽¹⁾. Jebkurā gadījumā šī prasība neļauj turpināt ar pamatdarbību nesaistītu banku vai finanšu darbību.
- (15) Šai direktīvai jāprecizē kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un līdzekļi. Pārprošāšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāatbild par šī uzņēmuma finansiālās stabilitātes uzraudzību, tostarp attiecībā uz maksāspēju, pietiekamu tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju izveidošanu un šo uzkrājumu un rezervju nodrošinājumu ar augstas kvalitātes aktīviem.
- (16) Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem uzraudzības līdzekļiem, kas nodrošinātu to, ka visā Kopienā pārprošāšanas uzņēmumi darījumus izpilda rūpīgi, neatkarīgi no tā, vai tie izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai brīvību sniegt pakalpojumus. Jo īpaši, tām jābūt tiesīgiem noteikt attiecīgus drošības pasākumus vai piemērot sankcijas nolūkā novērst neatbilstību un pārprošāšanas uzraudzības noteikumu pārkāpumus.
- (17) Normām, kas nosaka portfeļu nodošanu, jābūt saskaņā ar šajā direktīvā minēto vienoto licencēšanu. Tās jāpiemēro dažāda veida portfeļu nodošanām starp pārprošāšanas uzņēmumiem, piemēram, portfeļu nodošanai, ko izraisa pārprošāšanas uzņēmumu apvienošanās vai citas darbības, kuras nosaka komercietības akti, vai

pieteikto, bet neizmaksāto zaudējumu portfeļa nodošanai citam pārprošāšanas uzņēmumam. Turklāt normās, kas nosaka portfeļu nodošanu, jāiekļauj normas, kas īpaši attiecas uz gadījumiem, kad citam pārprošāšanas uzņēmumam tiek nodots tādu līgumu portfelis, kas noslēgti, pamatojoties uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

- (18) Jāparedz informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai organizācijām, kuru darbība veicina finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu sniegtās informācijas konfidencialitāti, šim adrešu sarakstam jābūt stingri ierobežotam. Tāpēc ir nepieciešams precizēt nosacījumus, atbilstoši kuriem ir atļauta iepriekš minētā informācijas apmaiņa; turklāt, ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust tikai ar kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, vajadzības gadījumā tās var šo atļauju saistīt ar stingru nosacījumu izpildi. Ņemot vērā šo apstākli un nepieciešamību nodrošināt pienācīgu pārprošāšanas uzņēmumu uzraudzību kompetentajās iestādēs, šī direktīva paredz noteikumus, kas dalībvalstīm ļauj noslēgt līgumus par informācijas apmaiņu ar trešajām valstīm, paredzot, ka izpaužamai informācijai piemēro atbilstošas dienesta noslēpuma garantijas.
- (19) Lai stiprinātu pārprošāšanas uzņēmumu piesardzīgu uzraudzību, jānosaka, ka revidentam ir pienākums nekavējot ziņot kompetentajām iestādēm par visos šajā direktīvā paredzētajos gadījumos noteiktiem faktiem, kas varētu nopietni ietekmēt pārprošāšanas uzņēmuma finansiālo situāciju vai pārvaldes un grāmatvedības organizāciju, ja šādi fakti ir atklājušies, tam veicot savus darba pienākumus. Ņemot vērā direktīvas mērķus, ir vēlams, lai dalībvalstis paredzētu, ka šāds pienākums jāpiemēro visos apstākļos, kad revidents atklāj šos faktus, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kuram ir ciešas attiecības ar pārprošāšanas uzņēmumu. Revidentu pienākums vajadzības gadījumā ziņot kompetentajām iestādēm par faktiem un lēmumiem, kas attiecas uz pārprošāšanas uzņēmumu un kurus viņi ir atklājuši, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kas nav pārprošāšanas uzņēmums, nemaina ne viņu uzdevumu raksturu šajā uzņēmumā, ne arī veidu, kā tie izpilda savus pienākumus šajā uzņēmumā.
- (20) Jāparedz noteikumi par to, kā šo direktīvu piemēro esošajiem pārprošāšanas uzņēmumiem, kuriem jau atļauja vai tiesības veikt pārprošāšanas darījumus saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem ir piešķirtas pirms šīs direktīvas piemērošanas.

⁽¹⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

- (21) Lai pārapsdrošināšanas uzņēmums varētu izpildīt savas saistības, piederības dalībvalstij jāpieprasa, lai pārapsdrošināšanas uzņēmums izveidotu atbilstošas tehniskās rezerves. Šādu tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apsdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem⁽¹⁾, un attiecībā uz dzīvības apsdrošināšanu piederības dalībvalsts var paredzēt īpašus noteikumus saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK.
- (22) Pārapsdrošināšanas uzņēmumam, kas veic pārapsdrošināšanas darījumus kredītu apsdrošināšanas jomā, ja šiem kredītu apsdrošināšanas darījumiem salīdzinoši ar kopējo darījumu apjomu ir ievērojams apjoms, jāizveido atsevišķa izlīdzināšanas rezerve, kas nav maksātspējas normas daļa; šo rezervi aprēķina pēc vienas no metodēm, kas izklāstītas Direktīvā 73/239/EEK un uzskatāmas par ekvivalentām; turklāt šī direktīva ļauj piederības dalībvalstij pieprasīt, lai pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā, izveido izlīdzināšanas rezerves arī citiem risku veidiem saskaņā ar noteikumiem, kādi ir spēkā piederības dalībvalstī. Pēc starptautiskā finanšu pārskatu standarta (*IFRS 4*) ieviešanas šai direktīvai jāprecizē arī to izlīdzināšanas rezervju piesardzīgais režīms, kuras izveidotas saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr, tā kā pārapsdrošināšanas uzraudzība tiks no jauna izvērtēta *Solvency II* projektā, tad šī direktīva iepriekš nenosaka, kādai jābūt turpmākajai pārapsdrošināšanas uzraudzībai saskaņā ar *Solvency II*.
- (23) Pārapsdrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt aktīviem tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju segumam, attiecībā uz kuriem jāņem vērā tā veikto darījumu veidus, jo īpaši paredzamo atlīdzību maksājumu raksturs, apjoms un ilgums, lai nodrošinātu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, drošību, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību; uzņēmumam jānodrošina, lai ieguldījumi būtu daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti un dotu uzņēmumam iespēju pareizi reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem, jo īpaši finanšu tirgus attīstību un nekustāmā īpašuma tirgiem vai lielām katastrofām.
- (24) Nepieciešams, lai papildus tehniskajām rezervēm pārapsdrošināšanas uzņēmumi izveidotu papildu rezervi, ko sauc par maksātspējas normu un kas sastāv no brīviem līdzekļiem un, ar kompetentās iestādes piekrišanu, citiem pieļaujamiem līdzekļiem, kuriem jāveido nodrošinājumu pret nelabvēlīgām svārstībām darījumos. Šī prasība ir piesardzīgas uzraudzības būtisks elements. Līdz esošā maksātspējas normas režīma pārskatīšanai, ko Komisija veic kā projektu *Solvency II*, pārapsdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normas aprēķināšanai izmanto noteikumus, ko paredz spēkā esošie tiesību akti tiesās apsdrošināšanas jomā.
- (25) Ņemot vērā līdzību starp dzīvības pārapsdrošināšanu, kas sedz mirstības risku, un nedzīvības pārapsdrošināšanu, ir īpaši apsdrošināšanas risku segšanu un dzīvības pārapsdrošināšanas līgumu ilgumu, vajadzīgā maksātspējas norma dzīvības pārapsdrošināšanai jānosaka saskaņā ar šīs direktīvas normām, kas nosaka, kā aprēķināt prasīto maksātspējas normu nedzīvības pārapsdrošināšanai; piederības dalībvalstij tomēr jāļauj piemērot Direktīvā 2002/83/EK paredzētos noteikumus, lai izveidotu vajadzīgo maksātspējas normu attiecībā uz dzīvības pārapsdrošināšanas darbībām, kas saistītas ar ieguldījumu fondiem vai līdzdalības līgumiem.
- (26) Lai ņemtu vērā īpatnības atsevišķos pārapsdrošināšanas līgumu veidos vai atsevišķos darījumu veidos, jāparedz noteikumi, ka prasītās maksātspējas normas aprēķināšanai iespējams noteikt pielāgojumus; šos pielāgojumus, īstenojot tai ar līgumu piešķirtās pilnvaras, veic Komisija pēc apspriešanās ar Eiropas Apsdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/9/EK⁽²⁾.
- (27) Šos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (28) Elementu uzskaitījumam, kas var veidot šajā direktīvā noteikto pieejamo maksātspējas normu, ir jābūt tādām pašām, kā to paredz Direktīva 73/239/EEK un Direktīva 2002/83/EK.
- (29) Pārapsdrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt arī garantijas fondam, lai nodrošinātu attiecīgu resursu pieejamību un to, ka turpmākajos darījumos maksātspējas norma nekādā gadījumā nebūs zemāka par minimālo drošības līmeni; tomēr, ņemot vērā kaptīvo pārapsdrošināšanas uzņēmumu īpatnības, jāparedz noteikums, kas ļauj piederības dalībvalstij noteikt mazāku summu kaptīvās pārapsdrošināšanas uzņēmumu minimālajiem garantijas fondiem.

(1) OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).

(2) OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.

(3) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (30) Atsevišķi šīs direktīvas noteikumi definē obligātos standartus. Piederības dalībvalstij jābūt tiesīgai noteikt stingrākas normas pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem tās kompetentās iestādes izsniedz licenci, jo īpaši attiecībā uz maksātspējas normas prasībām.
- (31) Šai direktīvai jābūt piemērojama ierobežotām pārapsdrošināšanas darbībām; tāpēc šās direktīvas piemērošanai ir nepieciešama ierobežotas pārapsdrošināšanas definīcija; šā pārapsdrošināšanas veida specifisko īpašību dēļ piederības dalībvalstij jānodrošina iespēja ierobežotas pārapsdrošināšanas darbībām noteikt īpašas normas. Šīs normas var atšķirties no šīs direktīvas vispārējā režīma vairākos īpašos jautājumos.
- (32) Šajā direktīvā jāparedz pasākumi attiecībā uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas pārņem riskus no apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas uzņēmumiem. Šādu īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kuras nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumi, specifisko īpašību dēļ dalībvalstīs būtu jāievieš īpašas normas. Turklāt šai direktīvai jānodrošina prasība piederības dalībvalstij ieviest detalizētākus noteikumus, lai radītu apstākļus, kuros īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību nesamaksātās summas var izmantot kā aktīvus, kas sedz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma tehniskās rezerves. Šai direktīvai arī jāparedz, ka no īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības atgūstamās summas var uzskatīt par summām, kas atskaitāmas no pārapsdrošināšanas vai retrocesijas līgumiem šajā direktīvā noteiktajās robežās, ja apdrošināšanas uzņēmums vai pārapsdrošināšanas uzņēmums iesniedz kompetentajai iestādei pietiekumu un saņem no tās piekrišanu.
- (33) Jāparedz noteikumi gadījumiem, kad pārapsdrošināšanas uzņēmumam finansiālā stāvokļa dēļ var rasties grūtības pildīt parakstītās saistības. Īpašos gadījumos ir nepieciešams, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas iejaukties pietiekami savlaicīgi, taču, īstenojot šīs pilnvaras, kompetentajām iestādēm jāinformē pārapsdrošināšanas uzņēmumi par šo uzraudzības darbību iemesliem saskaņā ar stabilas pārvaldības un noteiktas kārtības principiem. Tiklīdz rodas šāda situācija, kompetentajām iestādēm jāatturas no apliecinājuma, ka pārapsdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas norma ir pietiekama.
- (34) Nepieciešams paredzēt sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu to, ka pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas veic savu darbību saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpilda uzņēmējas dalībvalsts noteiktās prasības.
- (35) Nepieciešams paredzēt uzņēmumu tiesības griezties tiesā, ja tiem atsaka licences izsniegšanu vai atsauc licenci.
- (36) Ir svarīgi nodrošināt, lai uz pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas un kuri veic pārapsdrošināšanas darījumus Kopienā, neattiektos noteikumi, kuru rezultātā tie atrastos izdevīgākā situācijā nekā pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas dalībvalstī.
- (37) Lai ņemtu vērā pārapsdrošināšanas starptautiskos aspektus, jāparedz iespēja noslēgt starpvalstu līgumus ar trešām valstīm, kuru mērķis ir definēt līdzekļus to pārapsdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kas veic darījumus līgumslēdzēju pušu teritorijā.
- (38) Jāparedz elastīga procedūra uzraudzības principu saskaņošanai ar trešajām valstīm Kopienas līmenī, lai uzlabotu pārapsdrošināšanas pakalpojumu liberalizāciju trešās valstīs, kas tiek sniegti, dibinot uzņēmumu vai kā pārrobežu pakalpojumu sniegšana. Šim mērķim direktīvā būtu jāparedz procedūras sarunām ar trešām valstīm.
- (39) Komisijai jābūt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, ar nosacījumu, ka tie nemaina šīs direktīvas būtiskus elementus. Šiem īstenošanas pasākumiem jāļauj Kopienai ņemt vērā pārapsdrošināšanas turpmāko attīstību. Direktīvas izpildei nepieciešamos pasākumus pieņem atbilstoši Lēmumam 1999/468/EK.
- (40) Esošais Kopienas tiesiskais regulējums apdrošināšanas jomā jāpielāgo, ņemot vērā jauno uzraudzības režīmu pārapsdrošināšanas sabiedrībām, ko nosaka šī direktīva, un lai nodrošinātu konsekventu tiesisko regulējumu visai apdrošināšanas nozarei. Jo īpaši jāpielāgo esošie noteikumi, kas ļauj kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par tiesās apdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, veikt pārapsdrošināšanas uzņēmumu "netiešo uzraudzību". Turklāt ir nepieciešams atcelt esošos noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm jebkādā veidā pieprasīt dot apdrošināšanas uzņēmuma tehnisko rezervju seguma aktīvus kā nodrošinājumu, ja apdrošināšanas uzņēmums ir pārapsdrošināts pārapsdrošināšanas uzņēmumā, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmumā. Visbeidzot, jāparedz, ka maksātspējas normu apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapsdrošināšanas darbības un kuriem šīs darbības sastāda būtisku daļu viņu darījumos, aprēķina saskaņā ar pārapsdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas noteikumiem, ko paredz šī direktīva. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 73/239/EEK, 92/49/EEK un 2002/83/EK.

- (41) Direktīva 98/78/EK jāgroza, lai garantētu, ka pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas ietilpst apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu grupā, ir pakļauts papildu uzraudzībai tāpat kā apdrošināšanas uzņēmumi, kas ietilpst apdrošināšanas grupā.
- (42) Padomei saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ būtu jāiesaka dalībvalstīm gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļo atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (43) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, tiesiskā regulējuma izveidošanu pārapsdrošināšanas darbību

uzsākšanai un veikšanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

- (44) Tā ka šī direktīva paredz obligātos standartus, dalībvalstis var pieņemt stingrākus noteikumus,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi pašnodarbinātības darbību sākšanai un veikšanai pārapsdrošināšanas jomā, ko veic pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuri nodarbojas tikai ar pārapsdrošināšanu un ir reģistrēti dalībvalstīs vai grib uzsākt tajās savu darbību.
2. Šo direktīvu nepiemēro:
 - a) apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem piemēro Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK;
 - b) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 73/239/EEK 2. un 3. pantā;
 - c) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 2002/83/EK 3. pantā;
 - d) pārapsdrošināšanas darbībām, ko veic vai pilnībā garantē dalībvalsts valdība, ja tā būtisku sabiedrības interešu vārdā rīkojas kā pārapsdrošinātājs pēdējā instancē, tostarp apstākļos, kuros šāda funkcija tai jāuzņemas tirgus situācijā, kad pienācīga komerciāla seguma iegūšana tirgū nav iespējama.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "pārapsdrošināšana" ir darbība, ko veic pārapsdrošināšanas uzņēmums, pieņemot cedētos riskus no apdrošināšanas uzņēmuma vai cita pārapsdrošināšanas uzņēmuma. Tādas riska parakstītāju asociācijas gadījumā, kas pazīstama kā *Lloyd's*, pārapsdrošināšana ir arī darbība, ko veic apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas nav riska parakstītāju asociācija, kura pazīstama kā *Lloyd's*, pieņemot cedētos riskus no jebkura *Lloyd's* locekļa;
 - b) "kaptīvs pārapsdrošināšanas uzņēmums" ir pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas pieder vai nu finanšu uzņēmumam, kas nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu grupa, kuru darbību regulē Direktīva 98/78/EK, vai uzņēmumam, kas nav finanšu uzņēmums, un kura mērķis ir nodrošināt pārapsdrošināšanas segumu tikai tiem riskiem, kas attiecas uz uzņēmumu vai uzņēmumu grupu, kurai kaptīvais pārapsdrošinātājs pieder vai kurā tas ietilpst;
 - c) "pārapsdrošināšanas uzņēmums" ir uzņēmums, kas ir saņēmis licenci saskaņā ar 3. pantu;
 - d) "filiāle" ir pārapsdrošināšanas uzņēmuma pārstāvniecība vai filiāle;
 - e) "uzņēmums" ir pārapsdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs vai d) apakšpunktā minētā filiāle;

(1) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

- f) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapsdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs;
- g) "filiāles dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapsdrošināšanas uzņēmuma filiāle;
- h) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā pārapsdrošināšanas uzņēmumam ir filiāles vai kurā pārapsdrošināšanas uzņēmums sniedz pakalpojumus;
- i) "kontrolē" ir mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kas definētas Direktīvas 83/349/EEK ⁽¹⁾ 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- j) "būtiska līdzdalība" ir tieša vai netieša līdzdalība uzņēmumā, kas ir vismaz 10 % no tā kapitāla vai balsstiesībām vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību uzņēmumā, kurā līdzdalība iegūta;
- k) "mātesuzņēmums" ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais mātesuzņēmums;
- l) "meitasuzņēmums" ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais meitasuzņēmums;
- m) "kompetentas iestādes" ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai noteikumiem ir pilnvarotas uzraudzīt pārapsdrošināšanas uzņēmumus;
- n) "ciešas attiecības" ir situācija, kurā divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir saistītas ar:
- i) dalību, kad personai tiešā vai kontroles veidā ir 20 un vairāk procentu balsstiesību uzņēmumā vai 20 un vairāk procentu no uzņēmuma kapitāla, vai
- ii) kontroli, visos gadījumos, kas paredzēti Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai kas ir līdzīgas attiecības starp jebkuru fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- o) finanšu uzņēmums ir viens no šādiem uzņēmumiem:
- i) kredītiestāde, finanšu iestāde vai bankas pakalpojumu palīguzņēmums Direktīvas 2000/12/EK ⁽²⁾ 1. panta 5. un 23. punkta nozīmē;
- ii) apdrošināšanas uzņēmums, pārapsdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē;
- iii) ieguldījumu sabiedrība vai finanšu iestāde Direktīvas 2004/39/EK ⁽³⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē;
- iv) jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15) punkta nozīmē;
- p) "īpašam nolūkam dibināta sabiedrība" ir jebkurš iekļauts vai neiekļauts uzņēmums, kas nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas uzņemas riskus no apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmumiem un kas savu pakļautību šādiem riskiem pilnībā finansē ar ieņēmumiem no aizdevumu izsniegšanas vai no kāda cita finansēšanas mehānisma, ja šāda aizdevuma sniedzēja atmaksas tiesības vai cits finansēšanas mehānisms ir pakļauts šādas sabiedrības pārapsdrošināšanas saistībām;
- q) "ierobežota pārapsdrošināšana" ir pārapsdrošināšana, kurā tiešais maksimālais zaudējumu potenciāls, kas izteikts kā maksimālais nodotais ekonomiskais risks, ko izraisa gan nozīmīga parakstīšanas riska, gan laika riska nodošana, pārsniedz prēmiju visā līguma darbības laikā par ierobežotu, bet nozīmīgu summu, kopā ar vismaz vienu no šādām divām īpašībām:
- i) skaidra un materiāli izteikta laika vērtība naudai;
- ii) līguma noteikumi, lai ar laiku izlīdzinātu dalībnieku ekonomiskās pieredzes līmeni un sasniegtu plānotā riska nodošanu.

⁽¹⁾ Padomes Septītā direktīva 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

2. Šī panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē pārapsrošināšanas uzņēmumu veiktu apdrošināšanu papildpensiju uzkrāšanas institūcijām, kuru darbību regulē Direktīva 2003/41/EK ⁽¹⁾, ja šādas iestādes piederības dalībvalsts tiesību akti to atļauj, arī uzskata par darbību, uz kuru attiecas šī direktīva.

Šā panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē pārapsrošināšanas uzņēmuma pastāvīga klātbūtne dalībvalstī pielīdzināma pārstāvniecībai vai filiālei, pat ja šī klātbūtne nav filiāles vai pārstāvniecības formā, bet izpaužas tikai kā birojs ar minētā uzņēmuma darbiniekiem vai kā neatkarīga persona, kurai ir pastāvīgas pilnvaras rīkoties uzņēmumu vārdā tā, kā to darītu pārstāvniecība.

Šā panta 1. punkta j) apakšpunkta nozīmē un saistībā ar 12. un 19.–23. pantu un pārējiem līdzdalības līmeņiem, kas minēti 19.–23. pantā, jāņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2001/34/EK ⁽²⁾ 92. pantā.

Šā panta 1. punkta l) apakšpunkta nozīmē meitasuzņēmumus, kuru mātesuzņēmums ir cita uzņēmuma meitasuzņēmums, uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta nozīmē:

- jebkuru meitasuzņēmuma meitasuzņēmumu uzskata par tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kas vada šo uzņēmumu grupu,
- situāciju, kurā divas vai vairākas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu ar kontroles attiecībām, arī uzskata par tādu, kas rada ciešas attiecības starp šādām personām.

3. Gadījumos, kad šī direktīva atsaucas uz euro, no 31. decembra par attiecīgās valsts valūtas konvertācijas vērtību uzskata euro vērtību iepriekšējā oktobra mēneša pēdējā dienā, kurā ir noteiktas euro konvertācijas vērtības visām Kopienas valūtām.

II SADAĻA

PĀRAPDROŠINĀŠANAS DARĪJUMU UZSĀKŠANA UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMA LICENCĒŠANA

3. pants

Licencēšanas princips

Lai sāktu darījumus pārapsrošināšanas jomā, ir nepieciešama licence.

Šādu licenci no piederības dalībvalstu kompetentajām iestādēm lūdz:

- a) uzņēmumi, kas reģistrē galveno biroju šajās valstīs;
- b) pārapsrošināšanas uzņēmumi, kas ir saņēmuši licenci un vēlas uzsākt citus pārapsrošināšanas darījumus, kas ir atšķirīgi no tiem, kuru veikšanai jau ir saņemta licence.

4. pants

Licencēšanas joma

1. Licence, kas izsniegta saskaņā ar 3. pantu, ir derīga visā Kopienas teritorijā. Tā dod uzņēmumam atļauju veikt tajā

darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Licenci piešķir nedzīvības pārapsrošināšanas darbībām, dzīvības pārapsrošināšanas darbībām vai visa veida pārapsrošināšanas darbībām atbilstoši pieteikuma iesniedzēja pieprasījumam.

Licences pieteikumu izskata, ņemot vērā darbības plānu, kas iesniegts saskaņā ar 6. panta b) apakšpunktu un 11. pantu, un visu nosacījumu izpildi, kurus licences saņemšanai noteikusi tā dalībvalsts, kurā licence tiek pieprasīta.

5. pants

Pārapsrošināšanas uzņēmuma forma

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem (OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

1. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katram pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas iesniedzis licences pieteikumu, būtu viena no I pielikumā minētajām uzņēmējdarbības formām.

Pārpadrošināšanas uzņēmumam var būt arī Eiropas uzņēmēj-sabiedrības (SE) forma Regulas (EK) Nr. 2157/2001 ⁽¹⁾ nozīmē.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var izveidot uzņēmumus saskaņā ar jebkuru publisko tiesību formu, ja to mērķis ir veikt pārpadrošināšanas darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi nosacījumiem, ar kuriem darbojas uzņēmumi, kurus regulē privāttiesības.

6. pants

Nosacījumi

Piederības dalībvalsts pārpadrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, nosaka šādas prasības:

- a) ierobežot savu darbību ar pārpadrošināšanas darījumiem un ar tiem saistītām darbībām; tas var ietvert arī kontrolakciju sabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 8. punkta nozīmē;
- b) iesniegt darbības plānu saskaņā ar 11. pantu;
- c) izveidot minimālo garantiju fondu, kas paredzēts 40. panta 2. punktā;
- d) tie efektīvi jāvada personām ar labu reputāciju un attiecīgu profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi.

7. pants

Ciešas attiecības

1. Ja starp pārpadrošināšanas uzņēmumu un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, kompetentās iestādes piešķir licenci tikai tad, ja šīs attiecības nekavē kompetentajām iestādēm efektīvi veikt to uzraudzības funkcijas.

2. Kompetentās iestādes atsaka licences piešķiršanu, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē to fizisko vai juridisko personu darbību, ar kurām pārpadrošināšanas uzņēmumam ir ciešas attiecības, vai grūtības šo tiesību aktu īstenošanā kavē kompetento iestāžu uzraudzības funkciju efektīvu veikšanu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2157/2001 (2001. gada 8. oktobris) par Eiropas uzņēmēj-sabiedrības (SE) statūtiem (OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.). Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai pārpadrošināšanas uzņēmumi pastāvīgi sniegtu tiem informāciju, ko tās pieprasa, lai uzraudzītu 1. punktā minēto nosacījumu izpildi.

8. pants

Pārpadrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs

Dalībvalstis pieprasa, lai pārpadrošināšanas uzņēmumu galvenie biroji atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur ir to juridiskā adrese.

9. pants

Polišu nosacījumi un prēmiju lielumi

1. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paturēt spēkā vai ieviest normatīvos vai administratīvos aktus, kas liek apstiprināt statūtus un dibināšanas dokumentus, kā arī iesniegt citus dokumentus, kuri vajadzīgi uzraudzības īstenošanai.

2. Dalībvalstis tomēr nedrīkst pieņemt noteikumus, kas liek iepriekš apstiprināt vai regulāri darīt zināmus vispārīgos un īpašos polišu nosacījumus, prēmiju lielumus, veidlapas un citus iespiedu dokumentus, kurus uzņēmums gatavojas izmantot darījumos ar uzņēmumiem, kas veic cesiju vai retrocesiju.

10. pants

Tirgus ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis nedrīkst paredzēt, ka, izskatot licences pieteikumu, tiek ņemtas vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

11. pants

Darbības plāns

1. Darbības plānā, kas minēts 6. panta b) apakšpunktā, jābūt datiem vai liecībām par:

- a) riskiem, kurus pārpadrošināšanas uzņēmums paredz segt;
- b) pārpadrošināšanas līgumu veidiem, kurus pārpadrošināšanas uzņēmums vēlas noslēgt ar cedentiem;
- c) galvenajiem retrocesijas principiem;

- d) elementiem, kas veido minimālo garantiju fondu;
- e) aprēķiniem par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo dienestu izveidošanu un darījumu drošību, kā arī finanšu līdzekļiem, no kuriem paredzēts tos segt.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nav izskatījušas pieteikumu piešķirt licenci.

14. pants

2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām, darbības plānā pirmajiem trīs finanšu gadiem norāda:

- a) aprēķinus par pārvaldības izdevumiem, kas nav dibināšanas izmaksas, proti, kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas;
- b) aprēķinus par prēmijām vai maksājumiem un atlīdzību aprēķinus;
- c) paredzamo bilanci;
- d) finanšu avotu aprēķinus, kas paredzēti parakstīto saistību segšanai un maksātspējas normas nodrošināšanai.

12. pants

Akcionāri un dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība

Piederības dalībvalstu kompetentās iestādes nepiešķir uzņēmumam licenci darījumu uzsākšanai pārapsrošināšanas jomā, iekams tās nav informētas par to, kas ir tiešie vai netiešie akcionāri vai dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu, neatkarīgi no tā, vai tie ir fiziskas vai juridiskas personas.

Kompetentās iestādes atsaka licenci, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārapsrošināšanas uzņēmuma stabilu un pienācīgu vadību, tās neapmierina minēto akcionāru vai dalībnieku kvalifikācija.

13. pants

Atteikums piešķirt licenci

Visi lēmumi atteikt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam uzņēmumam.

Katra dalībvalsts saskaņā ar 53. pantu paredz tiesības atteikuma gadījumā griezties tiesā.

Iepriekšēja apspriešanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas pārapsrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja pārapsrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas pārapsrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja pārapsrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši apspriežas viena ar otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīgi citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.

III SADAĻA

NOSACĪJUMI, KAS REGULĒ PĀRAPDROŠINĀŠANU

1. NODAĻA

16. pants

Finanšu uzraudzības principi un metodes**Citā dalībvalstī reģistrētu filiāļu uzraudzība**

1. iedaļa

Kompetentās iestādes un vispārējie noteikumi

15. pants

Kompetentās iestādes un uzraudzības objekti

17. pants

1. Par pārapsdrošināšanas uzņēmumu finanšu uzraudzību, ieskaitot darījumus, ko tie veic caur filiālēm vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbild vienīgi piederības dalībvalsts.

Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka kāda pārapsdrošināšanas uzņēmuma darbības varētu ietekmēt tās finansiālās sistēmas stabilitāti, tās informē kompetentās iestādes pārapsdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalstī. Pēdējās minētās iestādes novērtē pārapsdrošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem uzraudzības noteikumiem.

2. Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt attiecībā uz visu pārapsdrošināšanas uzņēmuma darbību tā maksātspēju, tehnisko rezervju izveidošanu un aktīvus, no kuriem tās sedz, saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi, ievērojot Kopienas līmeņi pieņemtos noteikumus.

3. Pārapsdrošināšanas uzņēmuma retrocesijas līgumu ar tādu pārapsdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai 2002/83/EK, pārapsdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapsdrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai visiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem būtu stabila vadības un grāmatvedības procedūras un piemēroti iekšējās kontroles mehānismi.

Filiāles dalībvalsts paredz, ka gadījumos, kad licencētam pārapsdrošināšanas uzņēmumam kādā citā dalībvalstī darbojas filiāle, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, informējot filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes, pašas vai ar šim nolūkam ieceltu personu starpniecību var uzņēmuma teritorijā pārbaudīt uzņēmuma finanšu uzraudzības īstenošanai vajadzīgo informāciju. Filiāles dalībvalsts iestādes var piedalīties šajā pārbaudē.

Grāmatvedības, uzraudzības un statistikas informācija: uzraudzības pilnvaras

1. Katra dalībvalsts prasa, lai visi pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, sagatavotu gada pārskatus par savu finansiālo situāciju un maksātspēju, ietverot visus darījumu veidus.

2. Dalībvalstis prasa, lai pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā, regulāri iesniegtu uzraudzības īstenošanai vajadzīgos pārskatus un statistikas dokumentus. Kompetentās iestādes nodrošina cita citai dokumentus un apmainās ar uzraudzībai noderīgu informāciju.

3. Katra dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai kompetentajām iestādēm nodrošinātu pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi to pārapsdrošināšanas uzņēmumu darbības uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, ieskaitot darbības, kas notiek ārpus tās teritorijas.

4. Tiem jābūt tādiem, ka kompetentās iestādes spēj:

a) sīki izpētīt pārapsdrošināšanas uzņēmuma stāvokli un visus darījumus, tostarp, vācot informāciju vai pieprasot iesniegt pārapsdrošināšanas un retrocesijas darījumu dokumentus, un veicot pārbaudes uz vietas pārapsdrošināšanas uzņēmuma teritorijā;

- b) noteikt attiecībā uz pārapsdrošināšanas uzņēmumu, tā direktoriem vai vadītājiem, vai personām, kas to kontrolē, piemērotus un nepieciešamus pasākumus, lai nodrošinātu šāda pārapsdrošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pārapsdrošināšanas uzņēmumam jāievēro katrā dalībvalstī;
- c) nodrošināt šo pasākumu izpildi, vajadzības gadījumā piespiedu kārtā un attiecīgā gadījumā izmantojot tiesas iestāžu palīdzību.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par to, kā kompetentās iestādes iegūst informāciju par līgumiem, kas atrodas pie starpniekiem.

18. pants

Portfeļa nodošana

Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem ļauj pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, pilnīgi vai daļēji nodot līgumu portfeli, ieskaitot tādus, kas noslēgti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, Kopienā reģistrētam cesionāram, ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka tam pēc portfeļa nodošanas ir nepieciešamā maksātspējas norma, kas minēta 3. nodaļā.

2. iedaļa

Būtiska līdzdalība

19. pants

Iegāde

Dalībvalstis prasa, lai tiklab fiziskas, kā juridiskas personas, kas gatavojas iegūt tiešu vai netiešu būtisku līdzdalību kādā pārapsdrošināšanas uzņēmumā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības lielumu. Šāda persona tāpat informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par to, vai tā plāno palielināt būtisku līdzdalību tiktāl, lai tai piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 33 % vai 50 % vai apdrošināšanas uzņēmums kļūtu par tās meitasuzņēmumu.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes trīs mēnešu laikā no pirmajā daļā norādītā paziņojuma saņemšanas dienas var iebilst pret šādu plānu, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt attiecīgā pārapsdrošināšanas uzņēmuma stabilu un pienācīgu vadību, tās neapmierina pirmajā daļā minētās personas kvalifikācija. Ja tās neiebilst pret minēto plānu, tās var noteikt galīgo termiņu tā īstenošanai.

20. pants

Iegāde, ko veic finanšu uzņēmumi

Ja 19. pantā minētās būtiskās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapsdrošināšanas uzņēmums, kredīties-tāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 14. pantā.

21. pants

Atsavināšana

Dalībvalstis prasa, lai tiklab fiziskas, kā juridiskas personas, kas paredzējušas tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību kādā pārapsdrošināšanas uzņēmumā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības lielumu.

Šāda persona tāpat informē kompetentās iestādes, ja tā plāno samazināt savu būtisku līdzdalību tā, ka tai piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa kļūtu mazāka nekā 20 %, 33 % vai 50 % vai pārapsdrošināšanas uzņēmums pārstātu būt tās meitasuzņēmums.

22. pants

Kompetentās iestādes informēšana, ko veic pārapsdrošināšanas uzņēmums

Pārapsdrošināšanas uzņēmumi, tiklīdz tiem tas kļūst zināms, informē savu piederības dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkuras līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, kas rada daļu palielināšanos virs kāda no 19. un 21. pantā minētajiem sliekšņa līmeņiem vai samazināšanos zemāk par tiem.

Vismaz reizi gadā tās dara kompetentajām iestādēm zināmus kapitāldaļu turētāju un dalībnieku vārdus vai nosaukumus, kuriem pieder būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības lielumu, kas norādīts, piemēram, informācijā, ko saņem kapitāldaļu turētāju vai dalībnieku gada pilnsapulce, vai saskaņā ar

noteikumiem, ko piemēro fondu biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem.

23. pants

Būtiska līdzdalība: kompetentās iestādes pilnvaras

Ja 19. pantā minēto personu ietekme var kaitēt pārapdrošināšanas uzņēmuma pienācīgai un stabilai vadībai, piederības dalībvalstu kompetentās iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai labotu šo stāvokli. Šādi pasākumi var būt, piemēram, rīkojumi, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai attiecīgajiem kapitāldaļu turētājiem vai dalībniekiem piederošajām daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas neievēro pienākumu savlaicīgi sniegt informāciju, kas noteikta 19. pantā. Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, vai balsojuma atzīšanu par nederīgu, vai arī iespēju to anulēt.

3. iedaļa

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

24. pants

Pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Tas nozīmē, ka konfidenciālu informāciju, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētus pārapdrošināšanas uzņēmumus, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

2. Tomēr, ja pārapdrošināšanas uzņēmumu atzīst par maksātnespējīgu vai likvidējamu, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos labot pārapdrošināšanas uzņēmuma stāvokli, var izpaust, izskatot civillietas vai komercietas.

25. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm

Direktīvas 24. pants neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju saskaņā ar direktīvām, kas attiecas uz pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā.

26. pants

Sadarbības līgumi ar trešām valstīm

Sadarbības līgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas noteiktas 28. panta 1. un 2. punktā, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumu garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā iedaļā. Šāda informācijas apmaiņa ir vērsta uz minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības pienākuma izpildi.

Ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

27. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 24. un 25. pantu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- a) pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu pārapdrošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību;
- b) uzliekot sankcijas;
- c) sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai

- d) tiesvedībā, kas ierosināta saskaņā ar 53. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas uzņēmumiem.

28. pants

Informācijas apmaiņa ar citām iestādēm

1. Direktīvas 24. un 27. panta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm un:

- a) iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju valsts uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību;
- b) struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un
- c) personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapsedrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus vai izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju sistēmas, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā norādīts 24. pantā.

2. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

- a) iestādēm, kas atbild par pārapsedrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai
- b) iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai
- c) neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- a) šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību;
- b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;
- c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to attiecīgā gadījumā drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

3. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem, dalībvalstis nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, tostarp tās vienotību, var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par komerciesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- a) šī informācija ir paredzēta pirmajā daļā minētā uzdevuma veikšanai;
- b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;
- c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt tādas personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, bet kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai īstenotu otrās daļas c) punkta noteikumus, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un precīzus pienākumus, kam tā ir jāšūta.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

29. pants

Informācijas nodošana centrālajām bankām un monetārajām iestādēm

Šī iedaļa neliedz kompetentajai iestādei darīt zināmu centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību, to uzdevumu izpildei paredzētu informāciju. Tā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 27. panta noteikumu izpildei.

Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā iedaļā.

30. pants

Informācijas atklāšana valsts pārvaldes struktūrvienībām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem finanšu jomā

Neatkarīgi no 24. un 27. panta, dalībvalstis atbilstīgi likumā paredzētiem noteikumiem drīkst atļaut sniegt noteiktu informāciju citām valsts pārvaldes struktūrvienībām, kuras ir atbildīgas par tiesību aktiem kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas uzņēmumu uzraudzības jomā, un inspektoriem, kas rīkojas minēto struktūru uzdevumā.

Tomēr šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs piesardzīgai uzraudzībai.

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 25. pantu un 28. panta 1. punktu vai iegūst 16. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust šajā pantā minētajos apstākļos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar tās dalībvalsts kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta pārbaude uz vietas.

4. iedaļa

Revidentu pienākumi

31. pants

Revidentu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz vismaz to, lai ikvienai personai, kura ir pilnvarota saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK⁽¹⁾ un pārpadrošināšanas uzņēmumā pilda Direktīvas 78/660/EEK⁽²⁾ 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Direktīvas 85/611/EEK⁽³⁾ 31. pantā aprakstīto uzdevumu vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, būtu pienākums nekavējoties ziņot kompetentajām iestādēm par jebkuru tādu viņas uzdevuma izpildes gaitā atklājušos faktu vai lēmumu saistībā ar šo pārpadrošināšanas uzņēmumu, kas var:

- būtiski pārkāpt normatīvos vai administratīvos aktus, kuri paredz nosacījumus, kas reglamentē licencēšanu, vai kuri īpaši reglamentē apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas uzņēmumu darbību, vai
- ietekmēt pārpadrošināšanas uzņēmuma darbības nepārtrauktību, vai
- būt pamatā atteikumam apstiprināt grāmatvedības datus vai atrunām.

Šai personai tāpat ir pienākums ziņot par jebkuriem faktiem vai lēmumiem, kas, viņai pildot pirmajā daļā aprakstīto uzdevumu, atklājušies kādā uzņēmumā, kam ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas attiecības ar to pārpadrošināšanas uzņēmumu, kurā šī persona pilda iepriekš minēto uzdevumu.

(¹) Padomes Astotā direktīva 84/253/EEK (1984. gada 10. aprīlis), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz personu apstiprināšanu grāmatvedības dokumentu obligāto revīziju veikšanai (OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.).

(²) Padomes Ceturtā direktīva 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(³) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

2. Šā panta 1. punktā minēta fakta vai lēmuma atklāšana kompetentajām iestādēm, ko veic personas, kas pilnvarotas saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK, nav nekādu informācijas izpaušanas ierobežojumu pārkāpums, kuri noteikti līgumā vai normatīvos un administratīvos aktos, un neuzliek šīm personām nekāda veida atbildību.

2. NODAĻA

Noteikumi par tehniskajām rezervēm

32. pants

Tehnisko rezervju veidošana

1. Piederības dalībvalsts visiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem nosaka prasību izveidot visai to darbībai pietiekamas tehniskās rezerves.

Šo tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar Direktīvas 91/674/EEK noteikumiem. Vajadzības gadījumā piederības dalībvalsts var noteikt konkrētākus noteikumus saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 20. pantu.

2. Dalībvalstis nepatur un neievieš sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai, ja pārapsdrošinātājs ir pārapsdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK.

3. Ja piederības dalībvalsts atļauj segt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapsdrošinātājiem, kas nav licencēti saskaņā ar šo direktīvu, vai pret apdrošināšanas uzņēmumiem, kas nav licencēti saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.

33. pants

Izlīdzināšanas rezerves

1. Piederības dalībvalstis pieprasa, lai visi pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kas pārapsdrošina Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punkta noteiktos, 14. nozarē iekļautos riskus, izveidotu izlīdzināšanas rezerves ar mērķi izlīdzināt finanšu gada negatīvo tehnisko rezultātu vai vidējās zaudējumu attiecības pārsniegumu šajā nozarē.

2. Izlīdzināšanas rezerves kredītu pārapsdrošināšanai aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kurus piederības dalībvalsts nosaka pēc vienas no četrām metodēm, kas dotas Direktīvas 73/239/EEK pielikuma D punktā un uzskatāmas par līdzvērtīgām.

3. Piederības dalībvalstis var atbrīvot pārapsdrošināšanas uzņēmumus, no pienākuma izveidot izlīdzināšanas rezerves kredītapdrošināšanas darījumu pārapsdrošināšanai, ja saņemamās prēmijas vai iemaksas par kredītapdrošināšanas pārapsdrošināšanu veido mazāk par 4 % no saņemamo prēmiju vai iemaksu kopējā apjoma un mazāk par EUR 2 500 000.

4. Piederības dalībvalsts var visiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem noteikt prasību izveidot izlīdzināšanas rezerves tādām risku nozarēm, kas nav kredītu pārapsdrošināšana. Izlīdzināšanas rezerves aprēķina saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi piederības dalībvalsts.

34. pants

Aktīvi, kas sedz tehniskās rezerves

1. Piederības dalībvalsts pieprasa visiem pārapsdrošināšanas uzņēmumiem ieguldīt aktīvus, kas sedz tehniskās rezerves un 33. pantā minēto izlīdzināšanas rezervi, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) aktīvi ņem vērā pārapsdrošināšanas uzņēmuma darbības veidu, it īpaši sagaidāmo atlīdzību maksājumu veidu, apjomu un ilgumu, lai garantētu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, drošību, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību;
- b) pārapsdrošināšanas uzņēmums nodrošina, lai aktīvi ir daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti un ļauj uzņēmumam pareizi reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem, jo īpaši finanšu tirgu un nekustamā īpašuma tirgu attīstību, kā arī lielām katastrofām. Uzņēmums novērtē nepastāvīgu tirgus izmaiņu ietekmi uz tā aktīviem un dažādo aktīvus tā, lai samazinātu šādu ietekmi;
- c) ieguldījumus aktīvos, kas netiek tirgoti regulētā finanšu tirgū, jebkurā gadījumā uztur piesardzīgā līmenī;
- d) ieguldījumi atvasinātos finanšu instrumentos ir pieļaujami, ja tie veicina ieguldījumu risku samazināšanu vai sekmē efektīvu portfeļa pārvaldīšanu. Tos vērtē piesardzīgi, ņemot vērā pakārtotos aktīvus, un tos iekļauj uzņēmuma aktīvu novērtējumā. Uzņēmums arī izvairās no pārmērīga riska attiecībā uz vienu darījuma partneri un citiem darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem;

- e) aktīvus pareizi dažādo, lai nepieļautu pārmērīgu atkarību no kāda viena konkrēta aktīva, emitenta vai uzņēmumu grupas, un nepieļautu portfeļa kopējā riska uzkrāšanu. Ieguldījumi aktīvos, ko emitējis viens emitents vai emitenti, kas pieder vienai grupai, nedrīkst pakļaut uzņēmumu pārmērīgai riska koncentrācijai.

Dalībvalstis var nolemt nepiemērot e) apakšpunktā minētās prasības attiecībā uz ieguldījumiem valdības obligācijās.

2. Dalībvalstis nepieprasa pārapsūtināšanas uzņēmumiem, kas atrodas to teritorijā, ieguldījumus veikt kādā noteiktā aktīvu kategorijā.

3. Dalībvalstis to teritorijā esošo pārapsūtināšanas uzņēmumu lēmumus par ieguldījumiem vai to ieguldījumu vadītāju nepakļauj nekādām prasībām par iepriekšēju apstiprinājumu vai sistemātisku ziņošanu.

4. Neatkarīgi no 1. līdz 3. punkta, piederības dalībvalsts var katram pārapsūtināšanas uzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas tās teritorijā, piemērot šādus kvantitatīvos noteikumus, ja tie ir pienācīgi pamatoti:

- a) kopējo tehnisko rezervju ieguldījumi citās valūtās, kuras nav tās, kurās ir noteiktas tehniskās rezerves, nepārsniedz 30 %;
- b) kopējo tehnisko rezervju ieguldījumi akcijās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju un parāda vērtspapīru īpašības un ko netirgo regulētā tirgū, nepārsniedz 30 %;
- c) piederības dalībvalsts var pieprasīt katram pārapsūtināšanas uzņēmumam ieguldīt ne vairāk kā 5 % no kopējām tehniskajām rezervēm kapitāldaļās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju, parāda vērtspapīru īpašības, un tā paša uzņēmuma naudas un kapitāla tirgus instrumentos, un ieguldīt ne vairāk kā 10 % no tā kopējām tehniskajām rezervēm kapitāldaļās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju, parāda vērtspapīru īpašības, kā arī to uzņēmumu naudas un kapitāla tirgus instrumentos, kas pieder tai pašai grupai.

5. Turklāt piederības dalībvalsts ievieš detalizētākus noteikumus, kas nosaka īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības

nenokārtoto maksājumu summu izmantošanu par tehnisko rezervju seguma aktīviem saskaņā ar šo pantu.

3. NODAĻA

Noteikumi saistībā ar maksātspējas normu un garantiju fondu

1. iedaļa

Pieejamā maksātspējas norma

35. pants

Vispārējs noteikums

Katra dalībvalsts liek visiem pārapsūtināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, attiecībā uz visiem to darījumiem kopumā pastāvīgi uzturēt pietiekamu pieejamo maksātspējas normu, kas ir vismaz līdzvērtīga šās direktīvas prasībām.

36. pants

Atbilstošie posteņi

1. Pieejamo maksātspējas normu veido pārapsūtināšanas uzņēmuma aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

- a) samaksātais akciju kapitāls vai, savstarpējas pārapsūtināšanas uzņēmuma gadījumā, faktiskais sākumfonds, ko papildina dalībnieku fondi, kas atbilst visiem šiem kritērijiem:
- i) dibināšanas līgumā un statūtos ir norāde, ka maksājumus dalībniekiem no šiem kontiem var izdarīt tikai tādā mērā, cik tie nerada pieejamās maksātspējas normas samazināšanos zem noteiktā līmeņa, vai uzņēmuma likvidēšanas gadījumā tad, kad ir nokārtoti visi pārējie uzņēmuma parādi;
- ii) dibināšanas līgumā un statūtos attiecībā uz visiem šādiem i) apakšpunktā minētiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu, ir norāde, ka kompetentās iestādes jāinformē vismaz vienu mēnesi iepriekš un ka tās šajā laikā var aizliegt maksājumus;

- iii) attiecīgos dibināšanas līguma un statūtu noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, neskarot kritērijus, kas norādīti i) un ii) apakšpunktā;
- b) obligātās un brīvās rezerves, kas neatbilst parakstītajām saistībām un nav klasificētas kā izlīdzināšanas rezerves;
- c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividendu atskaitīšanas.

2. Pieejamo maksātspējas normu samazina par pārapsrošināšanas uzņēmuma tieši turēto pašu kapitāldaļu summu.

Tiem pārapsrošināšanas uzņēmumiem, kas diskontē vai samazina savas atlikto atbildību tehniskās rezerves nedzīvības apdrošināšanā, lai ņemtu vērā ieguldījumu ienākumus, kā atļauts ar Direktīvas 91/674/EEK 60. panta 1. punkta g) apakšpunktu, pieejamo maksātspējas normu samazina par starpību starp nediskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pirms atrēķināšanas, kā atspoguļots pārskata pielikumā, un diskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pēc atrēķināšanas. Šo korekciju veic attiecībā uz visiem Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitītiem riskiem, izņemot tādus, kas minētā pielikuma A punktā uzskaitīti kā 1. un 2. nozares riski. Pārējo nozaru riskiem, kas nav minētā pielikuma A punktā uzskaitīti 1. un 2. nozares riski, nav jāveic korekcija attiecībā uz mūža rentes apdrošināšanas diskontēšanu, kas iekļauta tehniskajās rezervēs.

Papildus pirmajā un otrajā daļā norādītajiem atskaitījumiem no pieejamās maksātspējas normas atrēķina šādus posteņus:

- a) pārapsrošināšanas uzņēmuma daļība šādos uzņēmumos:
 - i) apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 73/239/EEK 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Direktīvas 98/78/EK 1. panta b) punkta nozīmē;
 - ii) pārapsrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapsrošināšanas uzņēmums Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē;
 - iii) apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē;

iv) kredītiestādes un finanšu iestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē;

v) ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Direktīvas 93/22/EEK⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta nozīmē un Direktīvas 93/6/EEK⁽²⁾ 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

b) katrs no šiem posteņiem, ko pārapsrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir daļība:

i) finanšu instrumenti, kas minēti 4. punktā;

ii) finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2002/83/EK 27. panta 3. punktā;

iii) pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrību kapitāldaļas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapsrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko pārapsrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem subjektiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, pārapsrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

87/EK, nav jāatšķir trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi, ko tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībās, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība.

Šajā punktā minēto dalību atšķirībai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

3. Pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) kumulatīvs priekšrocību akciju kapitāls un subordinētais aizņēmuma kapitāls līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko robežu, kur ne vairāk kā 25 % sastāv no subordinētajiem aizņēmumiem ar noteiktu termiņu vai noteikta termiņa kumulatīva priekšrocību akciju kapitāla, ja pastāv saistošas vienošanās, saskaņā ar kurām pārāpdrošināšanas uzņēmuma bankrota vai likvidācijas gadījumā subordinētā aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, iekams nav atmaksāti visi citi šajā laikā nenokārtotie parādi.

Subordinētais aizņēmuma kapitāls atbilst šādiem nosacījumiem:

- i) var ņemt vērā tikai pilnībā apmaksātus līdzekļus;
- ii) noteikta termiņa aizņēmumu sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas pārāpdrošināšanas uzņēmums iesniedz kompetentajam iestādēm apstiprināšanai plānu, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas norma tiks uzturēta vai kā tā sasniegs prasīto apjomu līdz noteiktajam termiņam, ja vien daļa, kādu pieejamajā maksātspējas normā veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādus aizņēmumus atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevējs pārāpdrošināšanas uzņēmums iesniedz pieteikumu un tā pieejamā maksātspējas norma nesārūk zem noteiktā līmeņa;
- iii) beztermiņa aizņēmumus pieprasa atmaksāt, tikai iesniedzot maksāšanas pieprasījumu piecus gadus iepriekš, izņemot gadījumu, ja aizņēmumu vairs neuzskata par daļu no pieejamās maksātspējas normas vai ja pirmstermiņa atmaksai ir vajadzīga kompetentās iestādes īpaša piekrišana. Otrā gadījumā pārāpdrošināšanas uzņēmums informē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms

paredzētās atmaksas dienas, norādot pieejamo un pieprasīto maksātspējas normu gan pirms, gan pēc atmaksas. Kompetentās iestādes atļauj atmaksāšanu tikai tad, ja pārāpdrošināšanas uzņēmuma pieejamā maksātspējas norma nesārūk zem noteiktā līmeņa;

iv) aizņēmuma līgumā nav klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, kas nav pārāpdrošināšanas uzņēmuma likvidācija, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītajiem atmaksas termiņiem;

v) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem;

b) beztermiņa vērtspapīrus un citus instrumentus, tostarp kumulatīvās priekšrocību kapitāldaļas, izņemot tās, kas minētas a) apakšpunktā, līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu, šādu vērtspapīru kopsummai un subordinētajam aizņēmuma kapitālam, kas minēts a) apakšpunktā, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

ii) emisijas līgums nodrošina pārāpdrošināšanas uzņēmumam iespēju atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

iii) aizdevēja prasījumus pret pārāpdrošināšanas uzņēmumu ierindo tikai pēc visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;

iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, paredz spēju samaksāt parādu un nesamaksāto procentu radītos zaudējumus, nodrošinot pārāpdrošināšanas uzņēmumam iespēju turpināt darbību;

v) var ņemt vērā tikai pilnīgi samaksātas summas.

4. Ja pārāpdrošināšanas uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedz pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) puse no nesamaksātā daļu kapitāla vai sākumfonda, tiklīdz samaksātā daļa sasniedz 25 % no šā daļu kapitāla vai fonda, līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu;

b) nedzīvības savstarpējās apvienībās vai savstarpēja veida apvienībās ar mainīgiem ieguldījumiem – visas prasības pret to biedriem sakarā ar papildieguldījumu piesaistišanu finanšu gada laikā līdz pusei no maksimālo ieguldījumu un faktiski saņemto ieguldījumu starpības, līdz robežai 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu. Valsts kompetentās iestādes nosaka pamatnostādnes, kurās izklāstīti nosacījumi, kādos var pieņemt papildieguldījumus;

c) jebkādas slēptās tūrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tūrajām rezervēm nav izņēmuma raksturs.

5. Turklāt, ja pārāpdrošināšanas uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedzis pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, attiecībā uz dzīvības pārāpdrošināšanu pieejamo maksātspējas normu var veidot:

a) līdz 2009. gada 31. decembrim summa, kas vienāda ar 50 % no uzņēmuma paredzamās peļņas, bet nepārsniedz 25 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu; paredzamās peļņas apjomu iegūst, reizinot paredzēto gada peļņu ar koeficientu, kas atbilst vidējam atlikušajam āpdrošināšanas polišu derīguma termiņam; izmantotais koeficients nedrīkst būt lielāks par "seši"; paredzētā gada peļņa nepārsniedz vidējo aritmētisko no pēdējos piecos finanšu gados gūtās peļņas Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punktā uzskaitītajās darbības jomās.

Kompetentās iestādes var vienīgi piekrist tam, ka šādu summu iekļauj pieejamajā maksātspējas normā:

- i) ja kompetentajām iestādēm ir iesniegts aktuārpārskats, kur apstiprināta šīs sagaidāmās peļņas varbūtība; un
 - ii) ciktāl vērā vēl nav ņemta tā sagaidāmā peļņas daļa, ko gūst no slēptām tūrajām rezervēm, kas minētas 4. punkta c) apakšpunktā;
- b) gadījumā, ja rezerves veidošanā netiek izmantota cilmerēšana, vai gadījumā, ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no klientu piesaistes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp cilmerētu vai daļēji cilmerētu matemātisko rezervi un matemātisku rezervi, kas cilmerēta, piemērojot likmi, kas līdzvērtīga prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzkrājumam. Šī summa tomēr nevar pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības āpdrošināšanas kapitāliem un matemātiskajām rezervēm

visām tām polisēm, attiecībā uz ko var piemērot cilmerēšanu. No starpības atņēķina kā aktīvus iegrāmatotās neamortizētās klientu piesaistes izmaksas.

6. Grozījumus šā panta 1. līdz 5. punktā, ņemot vērā pārmaiņas, kas pamato pieejamā maksātspējas normā iekļaujamo elementu tehnisku pielāgojumu, pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā noteikto procedūru.

2. iedaļa

Pieprasītā maksātspējas norma

37. pants

Pieprasītā maksātspējas norma nedzīvības pārāpdrošināšanas darbībām

1. Pieprasīto maksātspējas normu nosaka, pamatojoties uz prēmiju vai iemaksu ikgadējo apjomu vai uz vidējo prasījumu apjomu pēdējos trijos finanšu gados.

Tomēr tiem pārāpdrošināšanas uzņēmumiem, kuri galvenokārt paraksta tikai vienu vai vairākus riskus, kas saistīti ar kredītu, vētru, krusu vai salu, prasījumu vidējo apjomu aprēķina, pamatojoties uz pēdējiem septiņiem finanšu gadiem.

2. Ievērojot 40. pantu, pieprasītās maksātspējas normas apjoms ir vienāds ar lielāko no diviem šī panta 3. un 4. punktā izklāstītajiem rezultātiem.

3. Prēmiju bāzi aprēķina, izmantojot lielāko rādītāju no bruto parakstītajām prēmijām vai iemaksām, kura aprēķins šeit tālāk tiek sniegts, un bruto nopelnītajām prēmijām vai iemaksām.

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari palielina par 50 %.

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt par līdz pat 50 % no īpašām pārāpdrošināšanas darbībām vai īpašiem līgumu veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru. Prēmijas vai iemaksas, tostarp ar prēmijām vai iemaksām saistītos papildmaksājumus, kas pēdējā finanšu gadā pienākas par visiem pārāpdrošināšanas darījumiem visos finanšu gados, summē.

No šīs summas atņēķina to prēmiju vai iemaksu kopsummu, kas pēdējā finanšu gadā anulētas, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu no prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūto summu sadala divās daļās, pirmajā iekļaujot līdz EUR 50 000 000 un otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 18 % un 16 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas pārapsūšināšanas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Pārapsūšināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.

Ar kompetento iestāžu atļauju prēmiju un iemaksu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

4. Atlīdzību bāzi aprēķina šādi, attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari izmantojot atlīdzību, rezervju un piedziņas summas, kas palielinātas par 50 %.

Atlīdzību, rezervju un piedziņas summas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt līdz pat 50 % no īpašām pārapsūšināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru.

Izmaksātās atlīdzības 1. punktā noteiktajos laika posmos, neatskaitot atlīdzības, ko sedz retrocesionāri, summē.

Šai summai pieskaita vēl atlikto apdrošināšanas atlīdzību rezerves, kas noteiktas pēdējā finanšu gada beigās.

No šīs summas atreķina piedziņas summu apjomu, kas samaksātas 1. punktā norādītajā laikā.

No atlikušās summas atskaita atlikto atlīdzību tehniskās rezerves, kuras radušās otrā finanšu gada sākumā, kas ir pirms pēdējā finanšu gada, par kuru sastādīti pārskati. Ja 1. punktā noteiktais pārskata periods ir septiņi gadi, tad no atlikušās summas atskaita atlikto atlīdzību tehniskās rezerves, kuras radušās sestā finanšu gada sākumā, kas ir pirms tā pēdējā finanšu gada, par kuru sastādīti pārskati.

Saskaņā ar 1. punktā noteikto pārskata periodu vienu trešdaļu vai vienu septiņdaļu no šādi iegūtas summas sadala divās daļās, pirmajā ieskaitot līdz EUR 35 000 000, bet otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 26 % un 23 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un prasījumu bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50. Pārapsūšināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.

Ar kompetento iestāžu atļauju atlīdzību, rezervju un piedziņas summu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

5. Ja pieprasītā maksātspējas norma, kas aprēķināta saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu, ir zemāka, nekā iepriekšējā gada pieprasītā maksātspējas norma, tad pieprasītā maksātspējas norma ir vismaz vienāda ar iepriekšējā gada vajadzīgo maksātspējas normu reizinātu ar attiecību starp atlikto apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada beigās un atlikto apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada sākumā. Šajos aprēķinos tehniskās rezerves reķina, atskaitot retrocesiju, bet proporcija nekādā gadījumā nedrīkst būt lielāka par "1".

6. Veselības apdrošināšanas pārapsūšināšanā, kur izmanto tādus pašus tehniskus paņēmienus kā dzīvības apdrošināšanā, katru procentuālo dalījumu, ko piemēro 3. punkta piektajā daļā un 4. punkta septītajā daļā minētajām daļām, samazina trīskārt, ja:

- a) izmaksātās prēmijas aprēķina, pamatojoties uz slimības tabulām saskaņā ar apdrošināšanā izmantojamo matemātisko metodi;
- b) izveido rezerves vecuma palielināšanās faktoram;
- c) iekasē papildu prēmiju, lai izveidotu pietiekama apjoma tehniskās rezerves;
- d) apdrošināšanas uzņēmums var anulēt līgumu tikai līdz trešā apdrošināšanas gada beigām;
- e) līgumā paredz prēmiju palielināšanas vai maksājumu samazināšanas iespēju pat jau noslēgtos līgumos.

38. pants

Pieprasītā maksātspējas norma pārapsūšināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā

1. Pieprasīto maksātspējas normu pārapsūšināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā nosaka saskaņā ar 37. pantu.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. punkta, piederības dalībvalsts var noteikt, ka apdrošināšanas darbības pārapsrošināšanas nozarēm, ko nosaka Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un kas saistītas ar ieguldījumu fondiem vai dalības līgumiem, un darbībām, kas minētas Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 2. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, prasīto maksātspējas normu nosaka saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 28. pantu.

39. pants

Pieprasītā maksātspējas norma tādām pārapsrošināšanas uzņēmumiem, kas vienlaicīgi veic pārapsrošināšanu nedzīvības apdrošināšanas un dzīvības apdrošināšanas jomā

1. Piederības dalībvalsts nosaka, ka ikvienam pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas vienlaicīgi veic dzīvības un nedzīvības pārapsrošināšanu, jābūt pieejamai maksātspējas normai, kas sedz kopējo summu pieprasītajai maksātspējas normai dzīvības un nedzīvības pārapsrošināšanā, ko attiecīgi nosaka saskaņā ar 37. un 38. pantu.

2. Ja pieejamā maksātspējas norma nesasniedz šā panta 1. punktā paredzēto līmeni, kompetentās iestādes piemēro 42. un 43. pantā paredzētos pasākumus.

3. iedaļa

Garantijas fonds

40. pants

Garantijas fonda apjoms

1. Garantijas fonds ir viena trešdaļa no pieprasītās maksātspējas normas, kas noteikta 37., 38. un 39. pantā. Šo fondu veido posteņi, kas uzskaitīti 36. panta 1. līdz 3. punktā, un ar piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišanu posteņi, kas uzskaitīti 36. panta 4. punkta c) apakšpunktā.

2. Garantijas fonds nav mazāks par obligāto minimumu EUR 3 000 000.

Ikviena dalībvalsts var noteikt, ka attiecībā uz kaptīvajiem pārapsrošināšanas uzņēmumiem minimālais garantijas fonds nav mazāks par EUR 1 000 000.

41. pants

Garantijas fonda apjoma pārskats

1. Šīs direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētās summas, kas izteiktas euro, no 2007. gada 10. decembra katru gadu

pārskata, ņemot vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko Statistikas birojs publicējis attiecībā uz visām dalībvalstīm.

Summas pielāgo automātiski, palielinot pamatsummu, kas izteikta euro, par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pārskata datumam un noapaļojot to uz augšu līdz daudzkārtņim EUR 100 000.

Ja kopš pēdējās pielāgošanas procentuālās izmaiņas nesasniedz 5 %, pielāgošanu neveic.

2. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par veikto pārskatu un pielāgotajām summām, kas minētas 1. punktā.

4. NODAĻA

Grūtībās vai nepieļaujamā stāvoklī nonākuši pārapsrošināšanas uzņēmumi un licences anulēšana

42. pants

Grūtībās nonākuši pārapsrošināšanas uzņēmumi

1. Ja pārapsrošināšanas uzņēmums nepilda 32. panta prasības, tā piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, par savu nodomu iepriekš paziņojusi uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm, drīkst tam aizliegt brīvi rīkoties ar tā aktīviem.

2. Lai atjaunotu tāda pārapsrošināšanas uzņēmuma finansiālo situāciju, kura maksātspējas norma ir sarukusi zem 37., 38. un 39. pantā norādītā obligātā apjoma, uzņēmuma piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai finanšu stabilitātes atjaunošanas plānu.

Izņēmuma gadījumos, ja kompetentā iestāde uzskata, ka pārapsrošināšanas uzņēmuma finansiālā situācija turpinās pasliktināties, tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapsrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē citu dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā pārapsrošināšanas uzņēmums darbojas, par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

3. Ja maksātspējas norma kļūst mazāka par 40. pantā noteikto garantiju fondu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai pārapsrošināšanas uzņēmuma īstermiņa finanšu plānu.

Tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapsdrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē visu pārējo dalībvalstu iestādes, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādas pašus pasākumus.

4. Visas dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar to tiesību aktiem varētu 1., 2. un 3. punktā minētajos gadījumos aizliegt pārapsdrošināšanas uzņēmumiem brīvi rīkoties ar to teritorijā izvietotiem aktīviem, ja pārapsdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts to lūdz un norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecināmi.

43. pants

Finanšu sanācijas plāns

1. Dalībvalstis nodrošina, lai gadījumos, kad kompetentās iestādes uzskata, ka ir apdraudēta no pārapsdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde, kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt šo pārapsdrošināšanas uzņēmumu finanšu sanācijas plānu.

2. Šajā finanšu sanācijas plānā attiecībā uz nākamajiem trīs finanšu gadiem ir vismaz dati un pierādījumi par šādiem elementiem:

- a) vadības izdevumu provizorisks novērtējums, jo īpaši kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas naudas;
- b) detalizēts ienākumu un izdevumu aprēķinu plāns attiecībā uz pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem un pārapsdrošināšanas cesiju;
- c) plānotā bilance;
- d) parakstīto saistību segšanai un pieprasītās maksātspējas normas nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu aprēķini;
- e) vispārējā retrocesijas politika.

3. Ja pārapsdrošināšanas uzņēmuma finansiālā situācija pasliktinās un ir apdraudēta pārapsdrošināšanas uzņēmuma

līgumsaistību izpilde, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt no pārapsdrošināšanas uzņēmumiem augstāku pieprasīto maksātspējas normu, lai nodrošinātu, ka pārapsdrošināšanas uzņēmums tuvākajā laikā spēj izpildīt maksātspējas prasības. Šo augstāko pieprasītās maksātspējas normas līmeni nosaka, balstoties uz 1. punktā minēto finanšu sanācijas plānu.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt visu to elementu vērtību, ko var iekļaut pieejamās maksātspējas normā, jo īpaši, ja šo elementu tirgus vērtība ir ievērojami mainījies kopš pēdējā finanšu gada beigām.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt saskaņā ar 37., 38. un 39. pantu noteikto maksātspējas normas samazinājumu, pamatojoties uz retrocesiju, ja:

- a) retrocesijas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš pēdējā finanšu gada ir ievērojami mainījies;
- b) nav pārnestu risku saskaņā ar retrocesijas līgumiem, vai arī riska pārņemšana ir ierobežota.

6. Ja kompetentās iestādes ir pieprasījušas pārapsdrošināšanas uzņēmuma finanšu sanācijas plānu saskaņā ar šī panta 1. punktu, tās atturas izsniegt apliecību saskaņā ar 18. pantu, ciktāl tās uzskata, ka ir apdraudēta no pārapsdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde minētā 1. punkta nozīmē.

44. pants

Licences anulēšana

1. Pārapsdrošināšanas uzņēmumam piešķirtu licenci piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var anulēt, ja uzņēmums:

- a) nav izmantojis licenci 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai pārtraucis darījumus uz laiku ilgāku par 6 mēnešiem, ja vien šādos gadījumos attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi licences derīguma termiņa izbeigšanos;
- b) vairs nepilda licences piešķiršanas nosacījumus;
- c) atvēlētajā laikā nav spējis veikt pasākumus, kas iekļauti 42. pantā minētajā sanācijas plānā vai finanšu plānā;

- d) rupji pārkāpj pienākumus, kas paredzēti noteikumos, kuri uz to attiecas.

Ja licenci anulē vai tā kļuvusi nederīga, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, kas liedz

pārapsrošināšanas uzņēmumam to teritorijā sākt jaunus darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Katrs lēmums par licences anulēšanu precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam pārapsrošināšanas uzņēmumam.

IV SADAĻA

NORMAS, KAS ATTIECAS UZ IEROBEŽOTU PĀRAPSROŠINĀŠANU UN ĪPAŠAM NOLŪKAM DIBINĀTĀM SABIEDRĪBĀM

45. pants

Ierobežota pārapsrošināšana

1. Piederības dalībvalsts par ierobežotas pārapsrošināšanas darbību veikšanu var ieviest īpašas normas attiecībā uz:

- obligātiem nosacījumiem, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;
- stabilām administratīvām un grāmatvedības procedūrām, piemērotiem iekšējās kontroles mehānismiem un riska vadības prasībām;
- grāmatvedības, piesardzības un statistiskās informācijas prasībām;
- tehnisko rezervju izveidošanu, lai nodrošinātu to atbilstību, drošību un objektivitāti;
- tehnisko rezervju segumam paredzēto aktīvu ieguldījumiem, lai nodrošinātu, ka tiek ņemts vērā pārapsrošināšanas uzņēmuma darbības veids, it īpaši sagaidāmo atbildību maksājumu raksturs, apjoms un ilgums, lai garantētu aktīvu pietiekamību, likviditāti, drošību, ienesīgumu un saskaņotību;
- noteikumiem, kas attiecas uz pieejamo maksātspējas normu, pieprasīto maksātspējas normu un minimālo garantijas fondu, kuru pārapsrošināšanas uzņēmums uztur attiecībā uz ierobežotas pārapsrošināšanas darbībām.

2. Lai nodrošinātu pārredzamību, dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai to valsts tiesību aktu tekstus, kas paredz pasākumus saskaņā ar 1. punktu.

46. pants

Īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības

1. Ja dalībvalsts nolemj ļaut izveidot savā teritorijā īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības šīs direktīvas nozīmē, tā prasa iepriekšēju oficiālu saskaņošanu.
2. Dalībvalsts, kurā ir dibināta īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība, ievieš nosacījumus, kas jāievēro šāda uzņēmuma darbībā. Tostarp dalībvalsts ievieš noteikumus, kas attiecas uz:
- pilnvaru apjomu;
 - obligātiem nosacījumiem, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;
 - īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības vadītāju labu reputāciju un piemērotu profesionālo kvalifikāciju;
 - piemērotām un atbilstošām prasībām, kas izvirzītas dalībniekiem vai biedriem, kam ir būtiska līdzdalība īpašam nolūkam dibinātā sabiedrībā;
 - stabilām administratīvām un grāmatvedības procedūrām, piemērotu iekšējās kontroles mehānismu un riska vadības prasībām;

- grāmatvedības, piesardzības un statistiskās informācijas prasībām;
- īpašam nolūkam dibināto sabiedrību maksātspējas prasībām.

3. Lai nodrošinātu pārredzamību, dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai to valsts tiesību aktu tekstus, kas paredz pasākumus saskaņā ar 2. punktu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

47. pants

Pārpadrošināšanas uzņēmumi, kas neatbilst tiesību normām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka pārpadrošināšanas uzņēmums, kam ir filiāle vai kas darbojas tās teritorijā, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, neievēro tiesību normas, kas šajā valstī uz to attiecas, tās liek pārpadrošināšanas uzņēmumam šos pārkāpumus novērst. Tajā pat laikā tās dara zināmus šos faktus piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Ja pretēji piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiktajiem pasākumiem vai sakarā ar to, ka pasākumi izrādās nepiemēroti, pārpadrošināšanas uzņēmums turpina pārkāpt tiesību normas, kas uz to attiecas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts, vispirms informējot piederības dalībvalsts kompetento iestādi, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai sodītu par tām, kā arī, ciktāl tas

noteikti nepieciešams, liegtu šim pārpadrošināšanas uzņēmumam tās teritorijā turpmāk slēgt jaunus pārpadrošināšanas līgumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams saņemt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārpadrošināšanas uzņēmumiem.

2. Visus saskaņā ar 1. punktu noteiktos pasākumus, kas paredz sodus vai pārpadrošināšanas darbības ierobežojumus, pienācīgi pamato un paziņo attiecīgajam pārpadrošināšanas uzņēmumam.

48. pants

Likvidācija

Pārpadrošināšanas uzņēmuma likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti filiālē vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šā uzņēmuma pārpadrošināšanas līgumiem.

VI SADAĻA

PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMI, KURU GALVENIE BIROJI ATRODAS ĀRPUS KOPIENAS UN KAS VEIC PĀRAPDROŠINĀŠANU KOPIENĀ

49. pants

50. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

Principi un nosacījumi pārpadrošināšanas veikšanai

Dalībvalsts tādiem pārpadrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas un kas uzsāk vai turpina pārpadrošināšanas darbību tās teritorijā, nepiemēro nosacījumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro tiem pārpadrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas šajā dalībvalstī.

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai sāktu pārrunas par nolīgumiem ar vienu vai vairākām trešām valstīm par uzturēšanās līdzekļiem attiecībā uz:

- a) pārpadrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas trešā valstī un kas veic pārpadrošināšanu Kopienā;

b) pārapsdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kas veic pārapsdrošināšanu trešā valstī.

2. Ar šā panta 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt pārapsdrošināšanas uzņēmumiem katras līgumslēdzējas puses teritorijā efektīvu piekļuvi tirgum līdzvērtīgas uzraudzības apstākļos un paredz uzraudzības noteikumu un prakses savstarpēju atzīšanu pārapsdrošināšanas jomā. Ar tiem arī cenšas nodrošināt to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārapsdrošināšanas uzņēmumu

uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuri darbojas attiecīgās trešās valsts teritorijā;

b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārapsdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā un kuri darbojas Kopienā.

3. Neskarot Līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejas palīdzību pārbauda šā panta 1. punktā minēto pārrunu rezultātus un radušos situāciju.

VII SADAĻA

TĀDU MĀTESUZŅĒMUMU MEITASUZŅĒMUMI, UZ KURIEM ATTIECAS TREŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTI, UN LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANA, KO VEIC ŠĀDI MĀTESUZŅĒMUMI

51. pants

Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes:

- a) par visām licencēm, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešās valsts tiesību akti;
- b) par gadījumiem, kad šāds mātesuzņēmums iegūst līdzdalību kādā Kopienas apdrošināšanas uzņēmumā, pārvēršot to par savu meitasuzņēmumu.

Ja a) apakšpunktā minētā licence ir piešķirta tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešās valsts tiesību akti, kompetento iestāžu paziņojumā, ko adresē Komisijai, norāda uzņēmumu grupas struktūru.

52. pants

Trešo valstu režīms attiecībā uz Kopienas pārapsdrošināšanas uzņēmumiem

1. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskākajām grūtībām, ar kādām saduras to pārapsdrošināšanas uzņēmumi, kas uzsāk vai veic darbību, vai pārceļ darbību uz trešo valsti.

2. Komisija periodiski sagatavo ziņojumu, kurā izskata 3. punktā paredzēto režīmu, ko Kopienas pārapsdrošināšanas uzņēmumiem trešās valstīs piemēro attiecībā uz darbības sākšanu, līdzdalības iegūšanu trešās valsts pārapsdrošināšanas uzņēmumos, pārapsdrošināšanas darbības veikšanu šādi nodibinātiem uzņēmumiem un uz pārapsdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu pāri robežām no Kopienas uz trešām valstīm. Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem un ierosinājumiem iesniedz Padomei.

3. Ja, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka kāda no trešajām valstīm nenodrošina Kopienas pārapsdrošināšanas uzņēmumiem efektīvu piekļuvi tirgum, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumu piešķirt pilnvaras sarunām, lai panāktu Kopienas pārapsdrošināšanas uzņēmumiem labāku piekļuvi tirgum.

4. Pasākumi, ko veic saskaņā ar šo pantu, saskan ar Kopienas saistībām atbilstoši starptautiskiem līgumiem, jo īpaši Pasaules tirdzniecības organizācijā.

VIII SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

53. pants

Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesās lēmumus, kuri attiecībā uz kādu pārapdrošināšanas uzņēmumu pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ievieš šo direktīvu.

54. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un šīs direktīvas piemērošanu.
2. Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un apzinātu grūtības, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu.

55. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

56. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs direktīvas īstenošanai pieņem šādus īstenošanas pasākumus saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto procedūru:

- a) direktīvas I pielikumā paredzēto juridisko formu paplašināšana;
- b) direktīvas 36. pantā uzskaitīto maksātspējas normas posteņu precizēšana, ņemot vērā jaunu finanšu instrumentu izveidošanu;
- c) prēmiju vai atlīdzību, ko izmanto 37. panta 3. un 4. apakšpunktā paredzētās pieprasītās maksātspējas normas aprēķināšanai attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, palielināšana par līdz pat 50 % no īpašām pārapdrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku,
- d) direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētā minimālo garantiju fonda mainīšana, ņemot vērā ekonomikas un finanšu jomas attīstību;
- e) direktīvas 2. panta definīciju precizēšana, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu visā Kopienā.

IX SADAĻA

GROZĪJUMI ESOŠĀS DIREKTĪVĀS

57. pants

dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

Grozījumi Direktīvā 73/239/EEK

Direktīvu 73/239/EEK ar šo groza šādi:

1. Direktīvas 12.a panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jāapspiežas ar citu iesaistīto

- a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.”

2. Direktīvas 13. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Apdrošināšanas uzņēmuma pārapsrošināšanas līgumu ar tādu pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapsrošināšanu (*), vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (**), apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapsrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

(**) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).”

3. Direktīvas 15. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Piederības dalībvalsts pieprasa visiem apdrošināšanas uzņēmumiem tehniskās rezerves un šīs direktīvas 15. a pantā minēto izlīdzināšanas rezervi segt ar atbilstīgiem aktīviem saskaņā ar Direktīvas 88/357/EEK 6. pantu. Attiecībā uz riskiem, kas atrodas Kopienā, šiem aktīviem jābūt izvietotiem Kopienā. Dalībvalstis apdrošināšanas uzņēmumiem neizvirza prasību izvietot aktīvus kādā konkrētā dalībvalstī. Tomēr piederības dalībvalsts var atļaut brīvākus aktīvu izvietojuma noteikumus.

3. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapsrošinātāja puses, ja pārapsrošinātājs ir pārapsrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, vai apdrošināšanas uzņēmums kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 2002/83/EK.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapsrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK licencēts pārapsrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.”

4. 16. panta 2. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) rezerves (obligātās un brīvās), kas neatbilst parakstītajām saistībām un nav klasificētas kā izlīdzināšanas rezerves;”

b) ceturtās daļas ievaddaļu un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu daļu:

“No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

— apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK 1. panta b) punkta nozīmē,

— pārapsrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 2005/68/EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapsrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

— apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

- kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,
 - ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē.”
5. 16.a pantu groza šādi:

- a) 3. punkta septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst pārapdrošināšanā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.”

- b) 4. punkta septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst pārapdrošināšanā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.”

6. Iekļauj šādu pantu:

“17.b pants

1. Dalībvalstis pieprasa katram apdrošināšanas uzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas tās teritorijā un kas veic pārapdrošināšanas darbību, izveidot attiecībā uz visu tā darbību minimālo garantijas fondu saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 40. pantu, ja iestājas viens no šādiem nosacījumiem:

- a) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no tā prēmiju kopsummas;
- b) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 50 000 000;
- c) tehniskās rezerves, kas izriet no tā pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no tā tehnisko rezervju kopsummas.

2. Katra dalībvalsts var izvēlēties piemērot šādiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kas minēti šī panta 1. punktā un kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, Direktīvas 2005/68/EK 34. panta noteikumus attiecībā uz to pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām, ja iestājas viens no minētajā 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieprasa, lai visi aktīvi, kurus šis pārapdrošināšanas uzņēmums izmanto tehnisko rezervju segšanai saistībā ar tā pieņemto pārapdrošināšanu, tiktu nošķirti, pārvaldīti un organizēti atsevišķi no apdrošināšanas uzņēmuma tiešās apdrošināšanas darbības un lai nebūtu nekādu iespēju tos pārvietot. Šajā gadījumā un tikai attiecībā uz pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām apdrošināšanas uzņēmumiem nepiemēro Direktīvas 92/49/EEK (*) 20., 21. un 22. pantā un Direktīvas 88/357/EEK 1. pielikumā minētos noteikumus.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes kontrolē otrajā daļā minēto nošķiršanu.

3. Ja Komisija saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 56. panta c) punktu nolemj palielināt apjomus, ko izmanto, aprēķinot pieprasīto maksātspējas normu, kas minēta direktīvas 37. panta 3. un 4. punktā, tad katra dalībvalsts šī panta 1. punktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem piemēro direktīvas 35. līdz 39. panta noteikumus attiecībā uz tā pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām.

(*) Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

7. Direktīvas 20.a panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt samazinājumu, kas pamatojas uz pārapdrošināšanu, līdz 16.a pantā noteiktajai maksātspējas normai, ja:

- a) pārapdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš iepriekšējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;
- b) saistībā ar pārapdrošināšanas līgumiem nav pārnešu risku vai arī riska pārņemšana ir ierobežota.”

58. pants

Grozījumi Direktīvā 92/49/EEK

Direktīvu 92/49/EEK ar šo groza šādi:

1. Direktīvas 15. panta 1.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1a. Ja šā panta 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšanu novērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts Direktīvas 73/239/EEK 12.a pantā.”

2. Direktīvas 16. panta 4., 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,
- uzliekot sankcijas,
- sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai

— tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 53. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

— struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

— personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

— iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

— neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,
- ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

3. Direktīvas 21. panta 1. punktu ar šo groza šādi:

a) ievaddaļas tekstu aizstāj ar šādu:

“1. Piederības dalībvalsts nedrīkst atļaut apdrošināšanas uzņēmumiem segt to tehniskās rezerves un izlīdzināšanas rezerves ar aktīviem, kas nav ietverti sekojošos veidos:”

b) B daļas f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*) 46. pantā minēto īpašam nolūkam dibināto sabiedrību un pārapdrošinātāju atmaksājami parādi, tostarp pārapdrošinātāju daļas tehniskajās rezervēs.”

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

c) C daļas trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tajos ietilpst kādi aktīvi vai aktīvu veids, kas minēts šā panta pirmajā daļā, tas nenozīmē, ka tehnisko rezervju segšanai tādējādi pieņemami visi šie aktīvi. Piederības dalībvalsts izstrādā detalizētus noteikumus, kuros precizē pieņemamu aktīvu izmantošanu.”

4. Direktīvas 22. panta 1. punkta ievaddaļas tekstu aizstāj ar šādu:

“1. Attiecībā uz tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju seguma aktīviem piederības dalībvalsts apdrošināšanas uzņēmumiem prasa neieguldīt vairāk par:”

59. pants

Grozījumi Direktīvā 98/78/EK

Direktīvu 98/78/EK ar šo groza šādi:

1. Nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību.”

2. Direktīvas 1. pantu ar šo groza šādi:

a) tā c), i), j) un k) apakšpunktus aizstāj ar šādiem punktiem:

“c) “pārapdrošināšanas uzņēmums” ir uzņēmums, kas oficiāli licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*) 3. pantu;

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.”

“i) “apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība” ir mātesuzņēmums, kura galvenā funkcija ir iegūt un īstenot dalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas uzņēmumi, pārapdrošināšanas uzņēmumi, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi vai trešo valstu pārapdrošināšanas uzņēmumi un ja vismaz viens no šiem meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums, un kurš nav jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos (*) nozīmē;

j) “jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība” ir mātesuzņēmums, izņemot apdrošināšanas uzņēmumus, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumus, pārapdrošināšanas uzņēmumus, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumus, apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 2002/87/EK nozīmē, ja vismaz viens no tā meitasuzņēmumiem

ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums;

k) "kompetentās iestādes" ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai citiem normatīviem aktiem pilnvarotas uzraudzīt apdrošināšanas uzņēmumus vai pārapdrošināšanas uzņēmumus.

(*) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.)"

b) tam pievieno šādu punktu:

"l) "trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums" ir uzņēmums, kam būtu vajadzīga licence saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 3. pantu, ja tā galvenais birojs atastos Kopienā;"

3. Direktīvas 2., 3. un 4. pantu aizstāj šādi:

"2. pants

Apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības piemērošanas gadījumi

1. Papildus noteikumiem Direktīvā 73/239/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (*) un Direktīvā 2005/68/EK, kurās noteikti apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzības noteikumi, dalībvalstis paredz to apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, kas ir dalībuzņēmumi vismaz vienā apdrošināšanas uzņēmumā, pārapdrošināšanas uzņēmumā, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumā vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumā, papildināt saskaņā ar šīs direktīvas 5., 6., 8. un 9. pantu.

2. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6., 8. un 10. panta noteikumiem.

3. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6. un 8. panta noteikumiem.

3. pants

Papildu uzraudzības darbības joma

1. Papildu uzraudzība saskaņā ar 2. pantu nekādi nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm būtu atsevišķi jāņem uzraudzībā trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība.

2. Papildu uzraudzībā ņem vērā šādus uzņēmumus, kas minēti 5., 6., 8., 9. un 10. pantā:

- apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītie uzņēmumi,
- dalībuzņēmumi apdrošināšanas uzņēmumā vai pārapdrošināšanas uzņēmumā,
- apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītie uzņēmumi.

3. Neskarot I pielikuma 2.5. punktu un II pielikuma 4. punktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu 2. pantā minētajai papildu uzraudzībai nepakļaut uzņēmumus ar juridisko adresi trešā valstī, ja pastāv juridiski šķēršļi vajadzīgās informācijas nodošanai.

Turklāt kompetentās iestādes, kas atbild par papildu uzraudzību, var atsevišķos gadījumos pieņemt lēmumu nepakļaut uzņēmumu 2. punktā minētajai papildu uzraudzībai šādos gadījumos:

- ja uzņēmumam, kas būtu jāiekļauj, ir maza nozīme saistībā ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem,
- ja attiecīgā uzņēmuma finansiālās situācijas iekļaušana nesaskanētu ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem vai radītu maldinošu priekšstatu par tiem.

4. pants

Kompetentās iestādes, kas veic papildu uzraudzību

1. Papildu uzraudzību veic tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir saņēmis licenci saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 2002/

83/EK 4. pantu, vai Direktīvas 2005/68/EK 3. pantu.

2. Ja viena un tā pati apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība ir mātesuzņēmums tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kam licences piešķirtas divās vai vairāk dalībvalstīs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par to, kura no tām īsteno papildu uzraudzību.

3. Ja dalībvalstī apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzība ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus minēto iestāžu koordinācijai.

(*) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

4. Direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nosaka, ka kompetentās iestādes prasa, lai katra papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā būtu piemēroti iekšējās kontroles mehānismi tādu datu un informācijas uzrādīšanai, kas atbilst šādas papildu uzraudzības mērķiem.”

5. Direktīvas 6., 7. un 8. pantu aizstāj šādi:

“6. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentajām iestādēm, kuras atbild par papildu uzraudzību, būtu pieejama visa informācija, kam var būt nozīme šādi papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma uzraudzībā. Kompetentās iestādes pašas var tieši vērsties pie attiecīgajiem 3. panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem pēc vajadzīgās informācijas tikai tad, ja šāda informācija attiecīgajam apdrošināšanas uzņēmumam vai pārapdrošināšanas uzņēmumam ir lūgta, bet tas to nav sniedzis.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā attiecīgās kompetentās iestādes pašas vai ar to personu starpniecību, ko tās norīkojušas šajā uzdevumā, var veikt 1. punktā minētās informācijas pārbaudi uz vietas:

— apdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,

— pārapdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,

— šā apdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,

— šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos.

3. Ja, piemērojot šo pantu, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes īpašos gadījumos vēlas pārbaudīt svarīgas ziņas par kādu uzņēmumu, kas atrodas citā dalībvalstī, kurš ir papildu uzraudzībai pakļautā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītais apdrošināšanas uzņēmums, saistītais pārapdrošināšanas uzņēmums, meitasuzņēmums, mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, šādu pārbaudi veikt tām jālūdz šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes. Iestādēm, kas saņem šādu lūgumu, savas kompetences ietvaros ir jāreaģē uz to, pašām veicot pārbaudi vai ļaujot to darīt iestādēm, kas izteikušas šādu lūgumu, vai kādam revidentam vai ekspertam.

Ja šo lūgumu izteikusī kompetentā iestāde pati neveic pārbaudi, tā, ja vēlas, var piedalīties pārbaudē.

7. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. a apdrošināšanas uzņēmumi vai pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas reģistrēti dažādās dalībvalstīs, ir tieši vai netieši saistīti vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, katras

dalībvalsts kompetentās iestādes pēc lūguma viena otrai nodod visu attiecīgo informāciju, kas var darīt iespējamu vai atvieglināt uzraudzības īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu, un pēc savas iniciatīvas dara zināmu pārējām kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām varētu būt būtiska.

2. Ja apdrošināšanas uzņēmums vai pārapsdrošināšanas uzņēmums un kredītiestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (*) nozīmē vai ieguldījumu sabiedrība Padomes Direktīvas 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (**) nozīmē, vai abas ir tieši vai netieši saistīti uzņēmumi vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, kompetentās iestādes un iestādes, kas atbild par šo citu uzņēmumu uzraudzību, cieši sadarbojas. Neierobežojot savus attiecīgos pienākumus, šīs iestādes sniedz cita citai informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu izpildi, jo īpaši, īstenojot šo direktīvu.

3. Uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo direktīvu, un jo īpaši uz šajā direktīvā paredzēto informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kas definēts Padomes Direktīvas 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (***) 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 16. pantā un Direktīvas 2005/68/EK 24. līdz 30. pantā.

8. pants

Grupās iekšējie darījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes īsteno tādu darījumu vispārīgu uzraudzību, kuri notiek:

- a) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu un:
 - i) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma saistīto uzņēmumu,
 - ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumu,
 - iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistīto uzņēmumu;

- b) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapsdrošināšanas uzņēmumu un fizisku personu, kam ir dalība:
 - i) apdrošināšanas uzņēmumā, pārapsdrošināšanas uzņēmumā vai kādā no tā saistītajiem uzņēmumiem,
 - ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumā,
 - iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītajā uzņēmumā.

Šie darījumi jo īpaši attiecas uz:

- aizdevumiem,
- garantijām un ārpusbilances darījumiem,
- elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai,
- ieguldījumiem,
- pārapsdrošināšanas un retrocesijas darījumiem,
- vienošanos dalīties izmaksās.

2. Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapsdrošināšanas uzņēmumiem būtu pienācīgas riska pārvaldības procedūra un iekšējās kontroles mehānismi, ieskaitot pareizas atskaites un grāmatvedības procedūras, lai pienācīgi noteiktu, novērtētu, uzraudzītu un kontrolētu 1. punktā paredzētos darījumus. Dalībvalstis arī prasa, lai vismaz reizi gadā apdrošināšanas uzņēmumi un pārapsdrošināšanas uzņēmumi kompetentajām iestādēm ziņotu par nozīmīgiem darījumiem. Kompetentās iestādes pārskata šīs procedūras un šos mehānismus.

Ja no šās informācijas tiek secināts, ka apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma maksātspēja ir apdraudēta vai var būt apdraudēta, kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsdrošināšanas uzņēmuma līmenī.

(*) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(**) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK.

(***) OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK."

6. Direktīvas 9. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja 1. punktā minētā aprēķina rezultāti uzrāda negatīvu korigēto maksātspēju, kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsrošināšanas uzņēmuma līmenī.”

7. Direktīvas 10. pantu ar šo groza šādi:

a) tā virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu pārapsrošināšanas uzņēmumi”

b) tā 2. un 3. punktu aizstāj šādi:

“2. Gadījumā, kas minēts 2. panta 2. punktā, aprēķinā iekļauj visus apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmuma vai trešās valsts pārapsrošināšanas uzņēmuma saistītos uzņēmumus, kā noteikts II pielikumā.

3. Ja uz šā aprēķina pamata kompetentās iestādes secina, ka ir apdraudēta vai var būt apdraudēta tāda apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsrošināšanas uzņēmuma maksātspēja, kurš ir meitasuzņēmums apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībai, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumam vai trešās valsts pārapsrošināšanas uzņēmumam, tās veic vajadzīgos pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapsrošināšanas uzņēmuma līmenī.”

8. Direktīvas 10.a pantu groza šādi:

a) tā 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj šādi:

“b) pārapsrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas kādā trešā valstī;

c) trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumi vai trešās valsts pārapsrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kam galvenie biroji atrodas Kopienā.”

b) tā 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt gan to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapsrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuriem ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos ārpus Kopienas; gan to, ka

b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapsrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas šo valstu teritorijā un kuriem ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos vienā vai vairākās dalībvalstīs.”

9. Direktīvas 98/78/EK I un II pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu.

60. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/83/EK

Direktīvu 2002/83/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. panta 1. punktam pievieno šādu s) apakšpunktu:

“s) “Pārapsrošināšanas uzņēmums” ir pārapsrošināšanas uzņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapsrošināšanu (*)” 2. panta c) punkta nozīmē.

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

2. Iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Iepriekšējas konsultēšanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

- a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši konsultē viena otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīga citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.”

3. Direktīvas 10. panta 2. punktam pievieno šādu otro daļu:

“Apdrošināšanas uzņēmuma pārapsrošināšanas līgumu ar tādu pārapsrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai šo direktīvu, apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar pārapsrošināšanas uzņēmuma vai apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.”

4. Direktīvas 15. pantā iekļauj šādu punktu:

“1a. Ja šā panta 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapsrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā

kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 9.a pantā.”

5. Direktīvas 16. pantu ar šo groza šādi:

a) tā 4., 5. un 6. punktu aizstāj šādi:

“4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidencialu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

— pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksāspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,

— uzliekot sankcijas, vai

— sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā, vai

— tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 67. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapsrošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

— struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapsrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

— personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapsrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada (piespiedu) likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

- iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapsrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai
- iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai
- neatkarīgiem apdrošināšanas un pārapsrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,
- ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

b) tā 8. punktu aizstāj šādi:

“8. Kompetentajām iestādēm 1. līdz 7. punkts neliedz sniegt

- centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm,

- un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei, kā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta noteikumu izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā”.

6. Direktīvas 20. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapsrošinātāja puses, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, ja pārapsrošinātājs ir pārapsrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums, licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapsrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK licencēts pārapsrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.”

7. Direktīvas 23. pantu ar šo groza šādi:

a) 1. punkta B daļas f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minēto īpašam nolūkam dibināto sabiedrību un pārapsrošinātāju atmaksājami parādi, tostarp pārapsrošinātāju daļas tehniskajās rezervēs;”

b) 3. punkta 1. daļu aizstāj ar šādu:

“3. Ja tajos ietilpst kādi aktīvi vai aktīvu veids, kas minēts šā panta pirmajā daļā, tas nenozīmē, ka tehnisko rezervju segšanai tādējādi pieņemami visi šie aktīvi. Piederības dalībvalsts izstrādā detalizētus noteikumus, kuros precīzē pieņemamu aktīvu izmantošanu.”

8. Direktīvas 27. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

— pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

“No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

- apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 4. panta, Direktīvas 73/239/EEK 6. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību (*) 1. panta b) punkta nozīmē,
- pārapirošināšanas uzņēmumi Direktīvas 2005/68/EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapirošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,
- apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,
- kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (**) 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,
- ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (***) 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (****) 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

b) katrs no šiem posteņiem, ko apdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

- finanšu instrumenti, kas minēti 3. punktā,
- finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktā,

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrības akcijas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapirošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko apdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos (****) I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem subjektiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, apdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina šā panta trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi, ko tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībās, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība. Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

(*) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

(**) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(***) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

(****) OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(*****) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

9. Direktīvas 28. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) pirmais rezultāts:

to iegūst, daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz tiešajiem darījumiem un pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem, neatskaitot cedēto pārapsdrošināšanu, reizinot ar koeficientu, kas iegūts, pēdējā finanšu gada neto matemātiskās rezerves, no kā atskaitīta cedētā pārapsdrošināšana, dalot ar bruto matemātiskajām rezervēm. Šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 85 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašām nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapsdrošināšanu.”

b) punkta b) apakšpunktā 1. daļu aizstāj ar šādu:

“b) otrais rezultāts:

polisēm, kuru riska kapitāls nav negatīvs skaitlis, to iegūst, daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir saistības, reizinot ar pēdējā finanšu gadā pastāvošo attiecību starp riska kapitālu, kas palicis kā sabiedrības saistības pēc pārapsdrošināšanas cesijām un retrocesijām, un kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapsdrošināšanu; šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 50 %; apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinājumiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašām nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapsdrošināšanu.”

10. Iekļauj šādu 28.a pantu:

“28.a pants

Maksātspējas norma apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapsdrošināšanas darbības

1. Katra dalībvalsts attiecībā uz tiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā,

piemēro Direktīvas 2005/68/EK 35.–39. panta noteikumus attiecībā uz to darbību ar pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem, ja iestājas kāds no šiem nosacījumiem:

a) iekasētās pārapsdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no to prēmiju kopsummas;

b) iekasētās pārapsdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 50 000 000;

c) tehniskās rezerves, kas izriet no to pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no to tehnisko rezervju kopsummas.

2. Katra dalībvalsts var izvēlēties piemērot attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, Direktīvas 2005/68/EK 34. panta noteikumus par to pārapsdrošināšanas pieņemšanas darbībām, ja iestājas kāds no minētajā 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieprasa, lai visi aktīvi, kurus šis pārapsdrošināšanas uzņēmums izmanto tehnisko rezervju segšanai saistībā ar tā pieņemto pārapsdrošināšanu, tiktu nošķirti, pārvaldīti un organizēti atsevišķi no apdrošināšanas uzņēmuma tiešās apdrošināšanas darbības un lai nebūtu nekādu iespēju tos pārvietot. Šajā gadījumā un tikai attiecībā uz pārapsdrošināšanas pieņemšanas darbību uz apdrošināšanas uzņēmumiem neattiecas šīs Direktīvas 22. līdz 26. pants.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes kontrolē otrajā daļā minēto nošķiršanu.”

11. Direktīvas 37. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas, pazemināt samazinājumu, kas pamatojas uz pārapsdrošināšanu, līdz 28. pantā noteiktajai maksātspējas normai, ja:

a) pārapsdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš iepriekšējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) saistībā ar pārapsdrošināšanas līgumiem nav pārnestu risku vai arī riska pārņemšana ir ierobežota.”

X SADAĻA

PĀREJAS LAIKA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

61. pants

Esošo pārapdrošināšanas uzņēmumu iegūtās tiesības

1. Tādus pārapdrošināšanas uzņēmumus, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuri bija licencēti vai tiesīgi veikt pārapdrošināšanas darbību saskaņā ar to dalībvalstu noteikumiem, kurās atradās to galvenie biroji pirms 2005. gada 10. decembra, uzskata par licencētiem saskaņā ar 3. pantu.

Tomēr tiem ir jāpilda šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz turpmāko pārapdrošināšanas darbību un 6. panta a), c) un d) punkta, 7., 8. un 12. panta un 32. līdz 41. panta noteikumi no 2007. gada 10. decembra.

2. Dalībvalstis tiem 1. punktā minētajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuri 2005. gada 10. decembrī neatbilst 6. panta a) punkta, 7., 8. un 32. līdz 40. panta noteikumiem, šo prasību izpildei var atvēlēt laiku līdz 2008. gada 10. decembrim.

62. pants

Pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas izbeidz savu darbību

1. Šo direktīvu nepiemēro tādiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas līdz 2007. gada 10. decembrim ir pārtraukuši slēgt jaunus pārapdrošināšanas līgumus un pārvalda tikai savu esošo portfeli, lai izbeigtu savu darbību.

2. Dalībvalstis izveido attiecīgo pārapdrošināšanas uzņēmumu sarakstu un dara zināmu šo sarakstu visām pārējām dalībvalstīm.

63. pants

Pārejas laiks 57. panta 3. punktam un 60. panta 6. punktam

Dalībvalstis šīs direktīvas 57. panta 3. punkta noteikumu piemērošanu, kas groza Direktīvas 73/239/EEK 15. panta

3. punktu, un šīs direktīvas 60. panta 6. punkta piemērošanu var atlikt līdz 2008. gada 10. decembrim.

64. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2007. gada 10. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara zināmus Komisijai minēto pasākumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem šīs direktīvas jomā.

65. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

66. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 16. novembrī.

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

J. BORRELL FONTELLES

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

Bach of LUTTERWORTH

I PIELIKUMS

Pārapsdrošināšanas uzņēmumu forma:

- Beļģijas Karalistē: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
- Čehijas Republikā: “akciová společnost”;
- Dānijas Karalistē: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”;
- Vācijas Federatīvajā Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
- Igaunijas Republikā: “aktsiaselts”;
- Grieķijas Republikā: “ανώνυμη εταιρία”, “αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
- Spānijas Karalistē: “sociedad anónima”;
- Francijas Republikā: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural”, “mutuelles régies par le code de la mutualité”;
- Īrijā: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
- Itālijas Republikā: “società per azioni”;
- Kipras Republikā: Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές’ ή “Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;
- Latvijas Republikā: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- Lietuvas Republikā: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”;
- Luksemburgas Lielhercogistē: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”;
- Ungārijas Republikā: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;
- Maltas Republikā: “limited liability company/kumpannija ta responsabbilita limitata”;
- Nīderlandes Karalistē: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”;
- Austrijas Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
- Polijas Republikā: “spółka akcyjna”, “towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

-
- Portugāles Republikā: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”;
 - Slovēnijas Republikā: “delniška družba”;
 - Slovākijas Republikā: “akciová spoločnosť”;
 - Somijas Republikā: “keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, “vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, “vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;
 - Zviedrijas Karalistē: “försäkringsaktiebolag”, “ömsesidigt försäkringsbolag”;
 - Apvienotajā Karalistē: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, “the association of underwriters known as Lloyd’s”.
-

II PIELIKUMS

Direktīvas 98/78/EK I un II pielikumu aizstāj ar šādiem:

"I PIELIKUMS

APDROŠINĀŠANAS UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU KORIGĒTĀS MAKSĀTSPĒJAS APRĒĶINS

1. APRĒĶINA METODES IZVĒLE UN VISPĀRĪGIE PRINCIPI

- A. Dalībvalstis nosaka, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas uzņēmumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā, koriģēto maksātspēju aprēķina pēc vienas no metodēm, kas aprakstītas 3. punktā. Dalībvalsts tomēr var noteikt, ka kompetentās iestādes ļauj vai liek izmantot kādu no 3. punktā izklāstītajām metodēm, kura nav tā, ko izvēlējusies dalībvalsts.

B. **Proporcionalitāte**

Aprēķinot apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, ņem vērā proporcionālo daļu, kas dalībuzņēmumam pieder saistītajos uzņēmumos.

"Proporcionalā daļa" nozīmē vai nu parakstīto kapitālu, kas dalībuzņēmumam tieši vai netieši pieder, ja izmanto 1. vai 2. metodi, kas aprakstīta 3. punktā, vai procentus, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai, ja izmanto 3. metodi, kas aprakstīta 3. punktā.

Tomēr neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto, ja saistītais uzņēmums ir meitasuzņēmums un tam ir maksātspējas deficīts, ir jāņem vērā meitasuzņēmuma kopējais maksātspējas deficīts.

Taču gadījumos, kad pēc kompetento iestāžu uzskata tāda mātesuzņēmuma, kam pieder noteikta kapitāla daļa, atbildība ir stingri un nepārprotami ierobežota ar minēto kapitāla daļu, kompetentās iestādes var atļaut meitasuzņēmuma maksātspējas deficītu ņemt vērā proporcionāli.

Ja starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapirošināšanas uzņēmumu grupas uzņēmumiem nav kapitāla attiecību, kompetentās iestādes nolemj, kāda proporcionālā daļa jāņem vērā.

C. **Maksātspējas normas elementu atkārtota izmantojuma novēršana**

C.1. *Vispārīgi noteikumi par maksātspējas normas elementiem*

Neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, ir jānovērš iespēja atkārtoti izmantot elementus, kurus ņem vērā minētajā aprēķinā un kas būtu pieņemami dažādu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu maksātspējas normai.

Šajā nolūkā, aprēķinot kāda apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, un, ja 3. punktā aprakstītās metodes to neparedz, izslēdzamas šādas summas:

- minētā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami kāda tā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai,
- minētā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai,
- minētā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai.

C.2. Noteikumi par konkrētiem elementiem

Neatkarīgi no C.1 iedaļas noteikumiem:

- attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma (vai pārapirošināšanas uzņēmuma), kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma peļņas rezerves un sagaidāmo peļņu, un
- attiecīgā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu,

var iekļaut aprēķinā tiktāl, ciktāl tie ir izmantojami minētā saistītā uzņēmuma maksātspējas normas prasību izpildei. Tomēr parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir attiecīgā dalībuzņēmuma potenciāla saistība, pilnīgi izslēdz no aprēķina.

No aprēķina pilnīgi izslēdz arī attiecīgā apdrošināšanas dalībuzņēmuma vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir kāda saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma potenciāla saistība.

No aprēķina izslēdz saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir tā paša apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma cita saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma potenciāla saistība.

C.3. Pārskaitāmība

Ja kompetentās iestādes uzskata, ka dažus elementus, kas izmantojami saistīta apdrošināšanas uzņēmuma vai saistīta pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai, kuri nav C.2 iedaļā minētie elementi, nevar izmantot, lai izpildītu attiecīgā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma, kam aprēķina koriģēto maksātspēju, maksātspējas normas prasību, minētos elementus var iekļaut aprēķinā tikai tiktāl, ciktāl tie izmantojami attiecīgā saistītā uzņēmuma maksātspējas normas prasībai.

- C.4. Šā pielikuma C.2. un C. 3. iedaļā minēto elementu summa nedrīkst pārsniegt attiecīgā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normas prasību.

D. Grupas iekšējas kapitāla radīšanas novērsšana

Aprēķinot koriģēto maksātspēju, neņem vērā maksātspējas normai izmantojamus elementus, ko

rada apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un:

- saistītā uzņēmuma,
- dalībuzņēmuma,
- kāda cita tā dalībuzņēmuma saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Turklāt neņem vērā elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai, ja attiecīgo elementu rada minētā apdrošināšanas uzņēmuma pārapdrošināšanas uzņēmuma cita saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Jo īpaši savstarpējs finansējums ir tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam vai kādam no tā saistītajiem uzņēmumiem pieder daļas tādā citā uzņēmumā vai tas izsniedz aizdevumus tādām citām uzņēmumiem, kuram tieši vai netieši pieder elementi, kas izmantojami pirmā minētā uzņēmuma maksātspējas normai.

- E. Kompetentās iestādes nodrošina, ka koriģēto maksātspēju aprēķina tikpat bieži, kā noteikts Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK attiecībā uz maksātspējas normas aprēķināšanu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Aktīvu un pasīvu vērtību aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK.

2. APRĒĶINA METOŽU PIEMĒROŠANA

2.1. Saistītie apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumi. Koriģētās maksātspējas aprēķinu veic saskaņā ar vispārīgajiem principiem un metodēm, kas noteikti šajā pielikumā.

Izmantojot jebkuru no metodēm, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam ir vairāk nekā viens saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, koriģētās maksātspējas aprēķinos iekļauj katru no saistītajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

Pakāpeniskas dalības gadījumos (piemēram, ja kāds apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir dalībuzņēmums citā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, kurš arī ir dalībuzņēmums kādā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā), koriģēto maksātspēju aprēķina katra tāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma līmenī, kuram ir vismaz viens saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums.

Dalībvalstis var neprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu:

- ja tas ir cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma, kam licence ir piešķirta tajā pašā dalībvalstī, saistītais uzņēmums, un tas ir ņemts vērā attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, vai
- ja tas ir tādas apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrības saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kam juridiskā adrese ir tajā pašā dalībvalstī, kur minētajam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, un veicamajā aprēķinā ir ņemta vērā gan apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrība, gan pārapdrošināšanas uzņēmums vai saistītais pārapdrošināšanas uzņēmums.

Dalībvalstis var neprasīt koriģētās maksātspējas aprēķinu arī tad, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums ir saistītais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums tādām citām apdrošināšanas uzņēmumiem, pārapsedrošināšanas uzņēmumiem vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībai, kam juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes ir vienojušās uzticēt papildu uzraudzības īstenošanu šās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Katrā gadījumā atbrīvojumu var piešķirt tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka elementi, kas izmantojami aprēķinā iekļauto apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normai, ir atbilstīgi sadalīti pa šiem uzņēmumiem.

Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad saistītā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma juridiskā adrese ir dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas attiecīgais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, kam aprēķina koriģēto maksātspēju, aprēķinā attiecībā uz saistīto uzņēmumu ņem vērā maksātspējas stāvokli tā, kā to novērtējušas šās citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

2.2. Apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības – starpnieki

Aprēķinot koriģēto maksātspēju apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kam ar apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības starpniecību ir dalība kādā saistītajā apdrošināšanas uzņēmumā, saistītajā pārapsedrošināšanas uzņēmumā, trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumā, aprēķinā ņem vērā apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības – starpnieka stāvokli. Tikai šā aprēķina vajadzībām, kurš jāveic saskaņā ar vispārīgiem principiem un metodēm, kas aprakstītas šajā pielikumā, šo apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrību uzskata par analogisku apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kura maksātspējas prasība ir nulle, un attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai, uz to attiecas nosacījumi, kas noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā vai Direktīvas 2005/68/EK 36. pantā.

2.3. Trešo valstu saistītie apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu saistītie pārapsedrošināšanas uzņēmumi

Aprēķinot koriģēto maksātspēju kādam apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kurš ir dalībuzņēmums trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumā, tikai aprēķina vajadzībām šo trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu uzskata par analogisku saistītam apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, un piemēro vispārīgos principus un metodes, kas aprakstītas šajā pielikumā.

Tomēr, ja trešā valsts, kurā minētajam uzņēmumam ir juridiskā adrese, liek tam saņemt licenci un nosaka maksātspējas prasību, kas līdzinās tai, kas noteikta Direktīvā 73/239/EEK, Direktīvā 2002/83/EK vai Direktīvā 2005/68/EK, dalībvalstis, ņemot vērā elementus minētās prasības segšanai, var noteikt, ka attiecībā uz šo uzņēmumu aprēķinā jāņem vērā maksātspējas prasība un elementi, kas izmantojami šo prasību izpildei, kā noteikusi attiecīgā trešā valsts.

2.4. Saistītās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes

Aprēķinot koriģēto maksātspēju kādam apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, kurš ir kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības vai finanšu iestādes dalībuzņēmums, šādu dalību atrēķināšanai mutatis mutandis piemēro noteikumus, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā un Direktīvas 2005/68/EK 36. pantā, kā arī noteikumus par dalībvalstu tiesībām atsevišķos gadījumos atļaut citu metožu izmantošanu un ļaut neatrēķināt šādas dalības.

2.5. Vajadzīgās informācijas trūkums

Ja informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas vajadzīga kāda apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinam, kompetentajām iestādēm kāda iemesla dēļ nav pieejama, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami koriģētās maksātspējas normai. Minētajā gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem koriģētās maksātspējas normai.

3. APRĒĶINU METODES

1. metode: Atskaitīšanas un summēšanas metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

i) kopsummas:

- a) elementiem, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas normai, un
- b) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma proporcionālās daļas elementiem, kas izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai

un

ii) kopsummas:

- a) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma uzskaites vērtībai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmumā un
- b) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un
- c) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības proporcionālajai daļai.

Ja dalība saistītajā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumā izpaužas kā pilnīga vai daļēja netieša līdzdalība, ii) apakšpunkta a) punktā ietver šādas netiešas līdzdalības vērtību, ņemot vērā ar to saistītos procentus, un i) apakšpunkta b) punktā un ii) apakšpunkta c) punktā minētie elementi ietver to attiecīgo elementu proporcionālās daļas, kuri izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai un saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai.

2. metode: Prasības atskaitījuma metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

- i) attiecīgo elementu, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas normai, kopsummas
un
- ii) kopsummas:
 - a) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un
 - b) saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības proporcionālajai daļai.

Vērtējot elementus, kas izmantojami maksātspējas normai, šas direktīvas vajadzībām dalību nosaka pēc pašu kapitāla metodes, saskaņā ar izvēles iespēju, kas izklāstīta Direktīvas 78/660/EEK 59. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. metode: Konsolidētās uzskaites metode

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai, kuru aprēķina uz konsolidēto datu pamata, un

- a) summas, kurā ietilpst apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasību un saistīto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmumu maksātspējas prasību proporcionālās daļas, kuru pamatā ir procenti, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai;
- b) vai maksātspējas prasības, ko aprēķina uz konsolidēto datu pamata.

Direktīvu 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK noteikumus piemēro, aprēķinot elementus, kas izmantojami maksātspējas normai un maksātspējas prasībai, kuras pamatā ir konsolidētie dati.

II PIELIKUMS

TĀDU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU PAPILDU UZRAUDZĪBA, KAS IR MEITAS UZŅĒMUMI APDROŠINĀŠANAS KONTROLĀKCIJU SABIEDRĪBĀM VAI TREŠO VALSTU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMIEM.

1. Kompetentās iestādes nodrošina šajā pielikumā aprakstītās metodes konsekvētu piemērošanu attiecībā uz 2. panta 2. punktā minētajiem diviem vai vairāk apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumiem, kas ir kādas apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma dažādās dalībvalstīs dibināti meitasuzņēmumi.

Kompetentās iestādes papildu uzraudzību veic tikpat bieži, cik, kā noteikts Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK, aprēķina apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normu.

2. Dalībvalstis var nepieprasīt šajā pielikumā paredzēto aprēķinu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam:

- ja šis apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums ir cita apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma saistītais uzņēmums un to ņem vērā aprēķinā par šo citu uzņēmumu, kā paredzēts šajā pielikumā,
- ja šā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta vienā dalībvalstī, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapsedrošināšanas uzņēmums, un attiecīgo apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu ņem vērā aprēķinā, kā paredzēts šajā pielikumā, par vienu no šiem citiem uzņēmumiem,
- ja šā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta citās dalībvalstīs, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapsedrošināšanas uzņēmums, un saskaņā ar 4. panta 2. punktu ir noslēgts līgums, kas papildu uzraudzību, uz kuru attiecas šis pielikums, uztic citas dalībvalsts uzraudzības iestādei.

Pakāpeniskas dalības gadījumā (piemēram, apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums, kas pats ir citas apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmuma īpašums) aprēķinus, kuri paredzēti šajā pielikumā, dalībvalstis var piemērot tikai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumu galvenajam mātesuzņēmumam, kas ir kāda apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka aprēķinus, kas ir analogiski tiem, kuri aprakstīti I pielikumā, veic par apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumiem.

Šī analogija ir I pielikumā aprakstīto vispārīgo principu un metožu piemērošana apdrošināšanas kontrolākciju sabiedrībai, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumiem.

Tikai šā aprēķina vajadzībām mātesuzņēmumu pielīdzina apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmumam, uz ko attiecas:

- nulles maksātspējas prasība, ja tas ir apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība,
- maksātspējas prasība, ko nosaka saskaņā ar I pielikuma 2.3. iedaļas principiem, ja tas ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas uzņēmums,

un tādi paši nosacījumi, kādi noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā un Direktīvas 2005/68/EK 36. pantā attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai.

4. **Vajadzīgās informācijas trūkums**

Ja kādu iemeslu dēļ kompetentajām iestādēm nav pieejama informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir vajadzīga aprēķinam, kurš paredzēts šajā pielikumā, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību attiecīgajā dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami šajā pielikumā paredzētajam aprēķinam. Minētajā gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem minētajam aprēķinam.”
